UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

31
СЕРПНЯ
Число № 35
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
AUGUST 31, 1972

СУДЯТЬ ПРИХИЛЬНИКІВ А. ДУБЧЕКА

Коли в 1968 р. в Чехословаччині усунено від влади популярного ліберального секретаря комуністич н о ї партії ЧССР А. Дубчека, новий секретар партії Г. Гусак заявив офіційно, що уряд не буде ніяк переслідувати прихильників А. Дубчека, які допомагали йому переводити реформи та злагіднювати комуністичний режим у Чехословаччині. Та обіцянки одно, а дійсність друге. Мабуть під натиском „старшого брата" — СССР, уряд поволі повідсував від влади та впливу, а згодом і з їхніх становищ А. Дубчека та його приятелів, з яких багато му сіли виконувати звичайну фізичну працю, щоб вижити себе та родину, хоч передтим чимало з них займало видні становища в уряді та партії.

Тепер, в чотири роки після окупації ЧССР совєтськими військами, відбувся ряд судів, на яких суджено прихильників Дубчека за різні провини.

Замітне, що до судової залі не впущено ніяких закордонних кореспондентів, яких усувано навіть із судового коридора. До залі мали право вступу лише члени найближчої родини підсудних, тобто дружини та батьки. Акт обвинувачення закидав підсудним, що вони писали та розповсюднювали летючки перед парляментарними виборами в 1971 р., що в них закликали до державного перевороту, чим провинилися супроти держави. Насправді обвинувачені видали й поширювали передвиборчі летючки, в яких інформували виборців про їхні права, гарантовані конституцією, на основі яких вони мали право перекреслювати імена видрукованих на летючці деяких, або всіх урядових кандидатів.

Між підсудними були м. ін.: М. Гібль, кол. ректор комуністичної академії, Я. Сабата, син секретаря комуністичної партії ЧССР, історик К. Бартосек, радієвий коментатор К. Кинцль, Історик І. Тесар, провідник чехословацьких студентів, Ю. Міллер, соціолог Р. Батек, а кромі них, духовники різних віровизнань, науковці та журналісти. Досі суджено й засуджено 46 осіб на кари тюрми від 1 до 6½ року.

Преса вільного світу ки тикувала гостро ці політичні процеси, тимбільше, що вони відбувалися при закритих дверях, без участи безсторонних журналістів. Засудив процеси теж орган французької комуністичної партії „Ло'Юманіте", що вперше накинувся на уряд Гусака, та офіційний орган італійської комуністичної партії.

За деякими вістками, що дісталися з ЧССР закордон, в Празі урядують совєтські спеціялісти для боротьби з протиурядовими летючками й вони допомагають чеській поліції викривати авторів летючок та підготовляти матеріяли для акту обвинувачення.

Серед чехословацьких та італійських комуністів панує загальне переконання, що Г. Гусак таки занадто хоче приподобатися совєтським „опікунам", а може СССР вимагає процесів, щоб застрашити в ЧССР всяку вільну думку й тому Гусакові наказав переводити ці показові процеси.

Президент Ніксон дістав номінацію

На триденній номінаційній конвенції американської республіканської партії в Маямі, Флорида, делегати вибрало одноголосно кандидатом на президента з республіканської партії теперішного президента Р. Ніксона. Кандидатом на віце президента вибрано дотеперішнього віцепрезидента Егню.

Дотеперішня діяльність Ніксона, як президента дає йому великі надії на перевибір на президента ЗДА.

ЗДА забрали з В'єтнаму всі бойові частини

12 серпня виїхала з Південного В'єтнаму остання американська бойова частина до ЗДА. Тепер залишилося в В'єтнамі ще 43.500 американських вояків, але вони всі є на адміністраційних та допоміжних становищах. Крім них є там ще кількасот військових дорадників та залога 600 гелікоптерів та 200 інших літаків. В затоці Тонкіна є ще 60 американських військових суден, які не допускають довозу воєнних матеріялів та харчів до Північного В'єтнаму. На тих суднах, як теж у сусідній країні Сіямі (Тай) є ще бл. 900 американських бойових літаків, а великі бомбовики Б-52 приміщені на острові в Гуамі. Американські літаки й далі переводять бомбові налети на воєнні становища в Північному В'єтнамі, але сухопутні вояки не беруть вже ніякої участи в боях з північними в'єтнамцями.

У зв'язку з тим американське командування проголосило, що від 1 січня 1961 р. у В'єтнамі згинули 45,843 американські вояки, 173,696 південно-в'єтнамських та 870,000 північно-в'єтнамських вояків. До того треба додати грубі десятки тисяч поранених вояків та десятки тисяч убитих цивільних мешканців В'єтнаму.

Кілько коштують війни?

Німецький вчений проф. Релінґ, який є завзятим противником війни, обчислив, що вбивство одного вояка в часі війни коштувало: за римських часів, коли полководцем був Ю. Цезар, 70 центів. За часів Наполеона вбивство одного вояка коштувало 8,100 дол.; у першій світовій війні 23,000 дол.; в часі другої світової війни бл. 50,000 дол., а в часі теперішної в'єтнамської війни коштує аж 310,000 дол.

Релінґ бере за основу свого обчислення всі воєнні ітд., а відтак число вбитих коштн, втрати, знищення вояків й ділить всі кошта війни через число вбитих ворожих вояків. Тому в нього виходять такі високі суми за знищення одного ворожого вояка.

Безбожницька виставка

В КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКІЙ ЛАВРІ

В кол. великому монастирі Києво-Печерській Лаврі совєтські безбожники відкрили постійну безбожницьку виставку. На виставці представлено „сут? християнської релігії від початків аж до наших днів та боротьбу, що її вели з релігією „прогресивні діячі науки, культи й мистецтва". На виставці представлено теж „документи про антирадянську діяльність духовенства".

Так колишнє місце численних тисячних прощ богомольців з усеї України стало сьогодні місцем пропаганди безбожництва та очорнювання релігії та духовенства.

Цікаво, що на те скаже великий поборник православія — Московський патріярх Пімен, який скрізь прославляє совєтську „свободу релігії".

Мусять платити за дозвіл на виїзд

З СССР виїхали минулими місяцями до Ізраїля чимало висококваліфікованих різних фахівців. Щоб припинити виїзд жидівських фахівців з СССР, совєтський уряд тепер вимагає, щоб жидівські фахівці, які хочуть виїхати до Ізраїля, платили совєтському урядові оплату за виїздну візу в сумі 5,000-25,000 дол., залежно від того, яке становище займає даний фахівець. У поясненні до цього припису совєтський уряд подає, що вимагана сума є зворотом видатків, що їх совєтський уряд виплатив на фаховий вишкіл даного жидівського спеціяліста.

Совєтські жиди вважають, що вимагана оплата є лише звичайною перешкодою та утрудненням виїзду жидівських фахівців із СССР.

В липні 543,000 безробітних

Число безробітних в Канаді в місяці липні було на 25,000 менше, як у червні ц.р. й виносило 543,000 осіб, але було більше як в липні м.р. коли було 514,000 безробітних.

Спортові змагання Коммонвелту в Едмонтоні

ЗБУДУЮТЬ СПОРТОВІ ВЛАШТУВАННЯ ЗА 7½ МІЛЬЙОНІВ ДОЛ.

Старання едмонтонського мейора д-ра Айвора Дента та 24-особової делеґації едмонтонців запевнити для Едмонтону спортові змагання держав Коммонвелту в 1978 р. увінчалися успіхом. Федерація для справ спортових змагань британського Коммонвелту, що мала своє засідання в столиці Баварії Мюнхені, де тепер відбуваються міжнародні олімпійські спортові змагання, вирішила відбути спортові змагання Коммонвелту в 1978 р. в Едмонтоні. За Едмонтоном голосували 24 члени комітету, а 10 членів голосувало за англійським містом Лідс. Едмонтон піддержала багато африканських держав, які схвалювали рішення мейора Дента не допустити до участи в змаганнях в Едмонтоні спортовців із африканської держави Родезії, де мурині, там народжених відвічних мешканців тої країни, дискримінують білі мешканці, нащадки поселенців европейського походження.

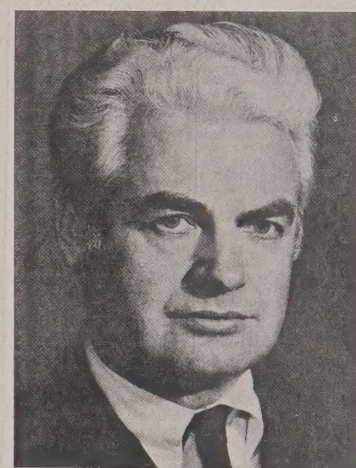

Мейор д-р Айвор Дент заслужився найбільше в справі змагань

Дістати змагання Коммонвелту до Едмонтону допомогла теж пропозиція канадської летунської лінії „Ер Канада", яка запропонувала, що перевозитиме змагунів із Африки до Едмонтону майже за ту саму ціну, що коштує квиток з Африки до Англії.

Едмонтон видав 60,000 дол. на пропаганду для одержання згоди на відбуття спортових змагань, але ці гроші повернуться з добровільних пожертв різних компаній та приватних осіб, зацікавлених справою змагань.

Рішення відбути змагання Коммонвелту в Едмонтоні накладає на Едмонтон неабиякі зобов'язання. Едмонтон мусить за той час побудувати стадіон для 15,000 постійних та 25,000 тимчасових місць, коштом 3.5 мільйонів долярів, за таку саму суму олімпійську пливальню на 8 рядів та переговну площу для їздців на колесі „байсикл" за півмільйона долярів. Приблизно 2 мільйони долярів треба бути видати на кошти підготовки для змагань, але ці гроші повернуться із продажу прав на передачу звітів із змагань через радіо, телевізію та з добровільних пожертв різних компаній та товариств.

Якщо йдеться про будову влаштувань для спортових змагань, то федеральний уряд обіцяв допомогу в сумі 50% видатків на кошт будови. Теж прем'єр провінції П. Логід приобіцяв на ту саму ціль допомогу з провінційних фондів, але точно не подав суми, на яку Едмонтон може числити. Решту потрібних фондів дадуть різні фірми та організації, що цікавляться справою змагань та обіцюють собі деякі користи із напливу гостей, що прийдуть на змагання з багатьох країн світу. Місто плянує влаштувати теж льотерію, яка повинна принести теж деякий прибуток.

Змагання відбудуться правдоподібно в часі від 20-29 липня 1978 р. Для їх підготовки треба буде, крім платних працівників, бодай 1,500 добровольців, що виконували би різні завдання, зв'язані з влаштуванням спортових змагань.

Припускають, що на змагання коммонвелту прибуде прибл. 370 змагунів та тисячі прихильників спорту з цілого світа, для яких треба буде мати відповідне приміщення по готелях, подбати про прохарчування по ресторанах ітд. Те все принесе для Едмонтону чимало прибутку. А збудовані спортові влаштування залишаться й на пізніше для вжитку едмонтонців.

Свіжі совєтські втікачі

19 серпня зникли в Мехіко два члени Ленінградського музичного ансамблю Олександер Іванов та Юрій Гродецький. Згодом виявилося, що вони звернулися до мехіканського уряду за дозволом залишитися в Мехіко або ЗДА, бо вони хочуть жити в капіталістичній країні. Совєтський соціялізм, на їхню думку, є лише сон, а капіталістична система є природна для всіх людей.

Ленінградський музичний ансамбль відбуває тепер концертове турне по Латинській Америці.

Новий провідник партії суспільного кредиту

В січні 1973 р. відбудеться конвенція партії суспільного кредиту Алберти, на якій буде вибраний новий провідник партії. Дотеперішній провідник партії кол. алберт. прем'єр Г. Стром заповів, що він не буде кандидувати на провідника партії.

Ансамблі СУМ в Европі

Мистецькі ансамблі торонтського осередку СУМ — чоловічий хор „Прометей", дівочий хор „Діброва" та трубна оркестра „Батурин" виїхали 17 серпня в мистецьке турне по Европі, де виступлять з концертами в Англії, Німеччині, Франції, Бельгії та Італії.

Мистецький керівник цих ансамблів мгр. В. Кардаш захворів й ансамблями диригуватимуть інші диригенти. В поїздці бере участь 160 членів мистецьких ансамблів.

На закінчення мистецькі ансамблі СУМ дадуть в Римі концерт на пошану 80-річчя уродин Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа.

В СССР недорід

В СССР жнива в повному ході. Половину збіжжя вже зібрано. Але цьогорічний врожай у СССР значно слабший, як минулорічний. Го стрі морози минулої зими знищили багато озимого збіжжя. Фахівці обчислюють, що цьогорічний збір збіжжя в СССР не буде більший, як 170 мільйонів тонн, на 20 мільйонів тонн менше, як сподівалися совєтські пляновики. Тому СССР вже заздалегідь заповідає, що буде купувати збіжжя в ЗДА, Канаді та Австралії.

Вже тепер СССР купив у Австралії поверх 36 мільйонів бушлів збіжжя за 60 мільйонів долярів.

СОВЄТСЬКИЙ АКАДЕМІК ПРОПОНУЄ РЕФОРМИ

Винахідник совєтської атомної бомби академік А. Сахаров вислав совєтському прем'єрові А. Брежневому меморандум в 1971 р. та доповнення в 1972 р. Недавно Сахаров передав копії своїх писем до Брежнєва закордонним кореспондентам. Видно, що Брежнєв не відповів нічого на його пропозиції. Сахаров домагається захорони людських прав для громадян СССР, де відроджується сталінізм, а все опанує військо. Тому, що права совєтських горожан не є забезпечені, мешканці СССР стали егоїстами, жорстокими, не цікавляться нічим й є великими лицемірами.

Сахаров домагається у своїх листах м.ін.: припинення закритих судів, перевірки всіх присудів, що були винесені закритими судами, вияснення, на якій основі замикається в домах для божевільних совєтських громадян, що виступають проти уряду, видати новий пресовий закон, заперестати припинювати закордонні радієві авдиції, допустити до СССР книжки та журнали, видавані закордоном, відкрити кордони СССР для виїзду закордон туристів та дозволити совєтським громадянам еміґрувати до різних країн світу, скасувати смертну кару, амнестії для всіх в'язнів, що були засуджені за політичні провини та з релігійних причин, створити комітет, який би опікувався в'язнями та захоронював їх перед побиттям, голодуванням ітд.

Заклик 51-річного академіка Сахарова залишиться „голосом того, що кличе в пустині", але вже сама обставина, що визначний совєтський учений домагається свободи для совєтських громадян, вказує на те, що й дехто із совєтської верхівки здає собі справу, що терором совєтський режим далеко не зайде.

Korotki bicmku

* **Цьогорічну едмонтонську** виставу „Клондайк дейс" відвідало рекордове досі число осіб — 584,214. Цього року, вперше, виставова площа була відкрита для відвідувачів теж у неділю пополудні.

* **Міська рада Едмонтону** ухвалила, що всі контрактори, які будують будинки на нових, досі незабудованих площах, мусять передати 40% будівельних площ містові на будову шкіл, церков, доріг ітд. Місто забере землю даром.

* **Число студентів** у Алберт-ському університеті зменшиться цього року на прибл. 800 студентів до 17,500. Багато студентів воліють студіювати в Технічному Інституті НАІТ, де студії тривають значно коротше й дешевше коштують.

* **300 алберт-ських** студентів досі не повернули позичених на студії грошей на загальну суму 155,382 долярів. В цілому 24,000 студентів позичили на студії 16 мільйонів долярів.

* **Алберт-ський уряд** передав індійським мішанцям-метисам 4,150 акрів землі в околиці Ґренд Кеш, як відшко дування за забрану колись у їхніх предків землю. Метиси дістали землю в формі довгорічного винайму („ніз-у").

* **Канадські родини, яких** річний прибуток є нижче 3,000.00 дол. видають 27.9% своїх прибутків на закупно харчів. Ті, що заробляють між 3,000.00 і 7,000.00 дол., видають на харчі 24.9%, а ті, що заробляють понад 15,000 дол. річно видають на харчі 13.4%.

* **В вересні ц.р. канадський** уряд випустить у міжпланетні простори сателіта „Анік", що при його помочі можна буде надавати радієві та телевізійні програми для далекої канадської Півночі протя г о м 24-ох годин. Програми будуть надавані в англійській та французькій мовах.

* **В цьогорічних** провінційних виборах у Британській Коломбії матимуть право голосу 1,343,445 виборців.

* **Наслідком нещасл в и х** випадків на канадських фармах, гине прибл. 1,400 фармерів та мешканців фармерських околиць, 26,000 є поранених, з того 1,500 так, що стають нездібними до праці.

* **Випущений спільно ЗДА** та Канадою штучний сателіт ЕРТСА буде передавати на землю вістки про Алберт-ські ліси, включно з їх зрубкою, про шкоди, вчинені в лісах шкідливими комахами та повідомляти заздалегідь про загрозу повеней.

* **Федеральне міністерство** державних прибутків повідомило, що у зв'язку зі зміною податкової системи, воно видасть книжечку для всіх податковців, що буде коштувати 771,000 дол. До того коверти й пересилка коштуватимуть 70,000, поштова оп л а т а 720,000 дол. Кожний податковець заплатить на покриття тих коштів 16 центів.

* **Населення Японії** зросло від березня 1971 р. до березня ц.р. на 1,314,839 осіб. В Японії живе тепер 105,854,509 осіб.

* **Англійська королева** Єлисавета та князь Филип відвідають в червні 1972 р. Канаду, щоб взяти участь у святочному відзначенню 100-річчя провінції Принс Едвард Айленд.

* **В африканській державі** Нігерії розстрілано публично 14 грабіжників, які не лиш грабили, але й вбивали людей.

* **В 1971 р. в ЗДА згинуло** наслідком автомобілевих нещасливих випадків на дорогах 50,452 особи. Наслідком інших випадків на дорогах згинуло бл. 8,000 осіб.

* **Американський** реактивний військовий літак для патрульних польотів CP-71 встановив новий рекорд скорости — 2,000 миль на годину, пролетівши на висоті 80,000 стіп віддаль 15,000 миль.

* **Американські** та болівійські агенти для боротьби з наркотиками сконфіскували в Болівійських продавців наркотик 46 фунтів наркотик-кокаїни, вартості 5 мільйонів долярів.

* **В СССР вже зібрано** половину збіжжя. Цьогорічний врожай буде значно менший, ік сподівалися совєтські збіжжеві спеціялісти. Тому СССР заповів, що купить у ЗДА велику кількість збіжжя.

* **В вересні ц.р. виберуться** з відвідинами до комуністичного Китаю 22 редактори американських газет. Тритижневі відвідини відбудуться на запрошення китайського уряду.

* **Кол. федеральний** міністер в кабінеті прем'єра П. Трюдо П. Гельєр перейшов до канадської консервативної партії. Гельєр пробував організувати нову канадську партію „Екшен Кенеда", але не мав у тому ніякого успіху.

15 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
10 вересня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 176

Брати, ми як співробітники напоминаємо вас, щоб ви не приймали ласки Божої надармо.

Бо каже: приємного часу вислухав я тебе і в день спасіння поміг тобі. Це нині час догідний, це нині день спасіння.

Нікому ні в чім не даємо соблазні, щоб наша служба була без догани, але у всім представляємо себе як слуги Божі, у великій терпеливості, в горі, в бідах, у прикростях, у ворохобнях, у трудах, у сторожах, у постах, у чистоті, у знанні, у довготерпеливості, в добротливості, у Святім Дусі, в нелицемірній любові, в слові правди, в силі Божій, зі зброєю праведности в правій руці і лівій руці, славою і безчестям, ославленням і хвалою, як зводителі, а правдиві, як незнані, а знані, як умираючі, а оце живі, як карані, а не повбивані, як сумні, але завсіди веселі, як убогі, а многих збагачуючі, як нічого не маючі, а все посідаючі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 92

У той час один учитель у Законі, спокушаючи його, запитав, кажучи: „Учителю, котра заповідь — найбільша у Законі?"

Ісус сказав йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю. Це перша й найбільша заповідь. Друга ж подібна до неї: люби ближнього свого, як себе самого. На цих двох заповідях увесь Закон і Пророки стоять".

Коли ж зійшлися фарисеї, Ісус спитав їх, кажучи: „Що ви думаєте про Христа? Чий він син?" Кажуть йому: „Давидів".

Він же каже їм: „Як же це Давид у Дусі зве його Господом, кажучи: Сказав Господь Господеві моєму: сядь праворуч мене, поки положу ворогів твоїх на підніжок ногам твоїм. Тож коли Давид зве його Господом, як же він йому син?"

І ніхто не міг відповісти йому ні слова. І з того дня ніхто не важився його питати.

Храмовий празник

ПАРАФІЇ УСПЕННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ
(15608 - 104 авеню)

Цим запрошую від імені церковного комітету, відділу ЛУКЖ та від парафії всіх наших парафіян та доброчинців на наше торжественне храмове свято, що відбудеться в неділю, 10 вересня в нашому новому церковному будинкові. Програма свята: год. 9:30 благословення нового фелона й стихаря та свічників, що їх уфундували наші добрі й жертвенні парафіяне, які навіть не бажали, щоб проголосувати їхнє ім'я. Після того служба Божа.

Запрошуємо на це храмове свято всіх наших парафіян та добродіїв нашої парафії, що, з християнської скромності, навіть не подали свого імені, але прийшли зі щедрою допомогою нашій парафії.

Торжественну св. Літургію відслужить о. митрофорний протоієрей о. М. Сопуляк в сослуженні пароха о. В. Снігуровича. До Служби Божої співатиме хор-вісімка під орудою п. М. Свистуна. Після Служби Божої відбудеться празничний обід, на який щиро запрошує о. парох Б. Снігурович, церковний комітет та відділ ЛУКЖ Успіння Божої Матері.

о. Б. Снігурович,
парох

Про українські ікони в Польщі

Мистецтвознавець проф. Григорій Логвин, автор цінного твору «По Україні», побував у Польщі, де познаходив цінні скарби українського мистецтва. Найбільше їх у Кракові, Ланцуті й у Сяноці. Їх забрали з українських церков, і то не тільки зі західніх земель, які опинилися під Польщею, але й з інших.

Найбільше в музеях ікон з Команчі, Поворозника, Тилича, Криниці, Котані біля Змигорода. У музеї в Ланцуті є іконостас з села Котань — з 1672 р. Логвин до цього зауважує, що це надзвичайно вартісна пам'ятка для історії українського мистецтва.

Каплиця краківського Ваваля розмальована 1470 р. Українцям давно відомо, що її розмальовували наші мистці, хоч польські вчені чомусь уперто твердять, що, мовляв, це праця псковських малярів. Напис зраджує перемиський говір. І що цікаве, там зображені св. Антоній і Теодозій Печерський, яких у москалів немає.

Збірка в Сяноці поповнена шедеврами, «які можуть зробити честь кожному музеєві в світі». Це заслуга Л. Геца, який недавно помер.

Логвин уважає, що існувала українська школа іконопису і вона є «однією з найоригінальніших своїми здобутками, своєю постикою, своїм кольористичним ладом, пропорцією».

У замку в Любліні знайшов він у каплиці св. Трійці староукраїнські фрески. Також цікаве малярство в люблінській православній церкві, а вже «вийняткової ваги для історії українського малярства є іконостас». Церкву посвятив в 1632 р. митрополит Петро Могила. Чудовою є ікона Преображення Господнього на горі Тавор. В апостолі Петрі вбачає Логвин самого Могилу.

У зв'язку з українськими іконами довідуємося, що в церкві Спаса на Берестові в Києві відкрито невідомі досі фрески з 12 ст. — на площі 80 м². Походять вони з доби князювання Володимира Мономаха.

У Києві підготовляють альбом української ікони. Опрацьовують його 3 автори: Віра Свенціцька, Людмила Міляєв і Григорій Логвин. Альбом мав би появитися ще в цьому році. Крім цього Логвин підготовляє до друку твір про архітектуру, мозаїки й фрески св. Софії. Текст її буде п'ятимовний: англійський, французький, німецький, російський і український. Книжка повинна мати 60 друкарських аркушів і видадуть її в Ляйпцігу.

Про українські ікони має появитися в наступному році теж праця, підготована заходами СУК-у «Провидіння». Над її оформленням працюють мистці Петро Андрусів і Святослав Гординський. Вони заповіли, що це видання матиме відбитки ще ніде не друкованих ікон.

Про українські ікони в Польщі ще слід зауважити, що поляки навіть за кордоном наважуються влаштовувати виставку «польської ікони», так як це колись робили з творами гуцульського мистецтва.

Г. Б.

Відвідини відділу ЛУКЖ в Ґлендон

(ог) В неділю, 13 серпня ц.р. Єпархіяльна управа ЛУКЖ відвідала відділ ЛУКЖ в Глендон, Алберта. На збори прибули: п-і І. Павликовська кол. крайова голова ЛУКЖ, п-і М. Пастушенко, заступниця голови Єпар. управи, п-і Н. Яніцька, фінансова секретарка і п-і О. Грабар, кореспонденційна секретарка. То був важний день в парафії, бо багато дітей приступило до першого св. Причастя. З тої нагоди членки відділу ЛУКЖ в Глендон запросили до себе Єпархіяльну управу й гостей з сусідних місцевостей.

Члени управи взяли участь у св. Літургії, яку відправив місцевий парох о. Д. Гнат, що мав теж до дітей відповідну проповідь. Після Служби Божої відбувся концерт дітей Рідної Школи в церковній залі. Концерт розпочато молитвою. Наймолодший віком Миколцьо Дробот сказав „Вірую", а промову гарно виголосила Віра Ямнюк. Відтак Михаль Лучканич задеклямував вірш „Матусі", після чого слідували деклямації інших дітей. На кінець діти співали пісні. „Ой у лузі червона калина", „Ми ростемо надія народу" і „в Горах Карпатах". — Катехизацію дітей провадив о. парох Д. Гнат, а Рідну Школу вчила наша членкиня А. Бумбак. Вона дуже гарно вив'язалася зі свого обов'язку, сповняючи завдання ЛУКЖ: працювати для української спільноти в Канаді й плекати духову спадщину.

З нагоди приїзду членкинь Єпархіяльної управи відділ ЛУКЖ в Глендон приготовив смачний обід для присутних гостей та дітей Рідної Школи.

Відкривши збори, голова відділу В. Лучканич привітала всіх приявних. На зборах було 50 осіб. Від Єпархіяльної управи привітала присутніх п-і І. Павликовська, яка підкреслила вагу катехизації й Рідної Школи. Доповідь виголосила п-і М. Пастушенко. Вона говорила про завдання й цілі ЛУКЖ. „Завдання великі й чесні — сказала п-і Пастушенко — тож кожна жінка повинна бути членом ЛУКЖ. Чим більше нас буде, тим краще однозгідно зможемо використати неодну нагоду для добра нашої церкви й спільноти".

Огляд діяльности й привіт від відділу ЛУКЖ у Ст. Пол сказала голова п-і Подлєвська. Відділ має 30 членів. Працюють разом з мужеським клюбом при церкві. Сходини мають щомісяця. Уряджують спільне свячене, празник. Фонди здобувають продажжю печива й голубців. Дохід складають на руки місцевого о. пароха. Передали 1,000 дол. на відновлення цвинтаря.

Дальше звітувала голова відділу ЛУКЖ в Глендон п-і В. Лучканич. Мають 21 членів. Дбають про порядок в церкві. Пишуть писанки. Уряджують річний базар, празник і свячене.

Член управи п-і Н. Яніцька говорила про журнал організації „Наша Дорога". З черги п-і О. Грабар говорила про працю музейного комітету й його пляни; влаштувати осінні курси вишивання, писання писанок, кераміки, традиційного печива. Заохочувала провадити такі курси на місці, бо мають писанчарки й вишивальниці. Запросила членство взяти участь в ювілейному святі музею, яке відбудеться в неділю, 24 вересня попол. в Укр. Народньому Домі в Едмонтоні, в часі якого відбудеться показ музейних експонатів і ювілейна програма.

На зборах була присутна студентка університету з Вінніпеґу п-а Д. Лисейко. Вона поінформувала присутних про працю українських студентів в Алберті. П-і І. Павликовська роздала грамоти заслуженого членства 22-ом членкам, які постійно працюють при парафії. Вона теж склала їм подяку від організації за їх працю й зате, що так гарно виховали своїх дітей, які продовжують їх працю.

Накінець мав слово о. парох Д. Гнат. Він склав признання за жертвенну працю обох відділів в Глендон і Ст. Пол для церкви й парафії та підкреслив завдання жінки-українки-католички. Молитвою закінчено збори.

Сімсот українських прочан у горах Арденах

Рим. — Новопризначений Апостольський Візитатор для українців у Західній Европі о. шамб. д-р Мирослав Марусин відбув візитаційну подорож у країнах Бенелюксу в днях 5 до 24 липня ц.р. В той же час він очолив традиційне українське паломництво в Арденах, у Банне, до Діви Убогих, на яке прибули 700 українських прочан із самої Бельгії, а також із Голляндії, Франції й Німеччини. Тоді, 9 липня, Апостольський Візитатор після проповіді про мужів історії, які вірою перемагали царства, сповідав і причащав паломників. 16 липня на Оселі „Франкополе" в Бельгії о. д-р Мирослав Марусин відслужив св. Літургію та відбув зустріч із таборовиками-сумівцями і головою Центральної Управи СУМ у світі мґром Омеляном Ковалем; згодом відбув наради з отцями-душпастирями над церковними і громадськими справами, справами українських студентів та ін., брав участь у з'їзді українських монахинь у Лювені, з відправою св. Літургії та конференцією. У тому з'їзді взяли участь 60 українських Сестер різних згромаджень. Ап. Візитатор відвідав примаса Бельгії Кардинала Л. Суененса та мав з ним розмову, в якій порушив питання переслідування вірних в совєтській Україні. Після візитації парохій у Шарлеруа та в ін. місцевостях — повернувся до Риму.

Духовники повинні одягатися відповідно

Апостольська столиця видала перестерогу для священиків, монахів і монахинь, щоб вони, коли змінюють свій одяг і стараються зробити його більше пристосованим до нинішніх життєвих обставин, носили такий одяг, щоб можна було всетаки пізнати, що ті, що їх вживають, є духовними особами, а не світськими людьми.

Перестoрога - напімнення має дату 25 лютого але, його проголошено щойно тепер. Воно вийшло від Конґреґації для чернечого і світського духовенства.

◈ **Духовники Анґліканської церкви в Англії ухвалили, що всі єпископи та духовники тої церкви мусять іти на пенсію, як досягнуть віку 70 років.**

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

В ЦЕРКВІ БЛАГОВІЩЕННЯ В НАЗАРЕТІ

Всі наші прочане нетерпеливо мандрували до церкви Благовіщення, що було першим Святим Місцем у Святій Землі, що його ми мали відвідати. Велика й величава церква Благовіщення, що коштувала понад 5 мільйонів долярів, робить гарне й могутнє враження. Коштовний мармор, що ним викладені стіни церкви та з нього виготовлені престоли, кидається мальовничо в очі всіх прочан. До того гарні мозаїки, та многокольорові мальовила частино може надто модерні, доповнюють образ величности могутнього собору Благовіщення. Наші прочане захоплювалися величавою будівлею, що може спокійно стати поруч найбільш величавих будівель у якомунебудь европейському, американському чи канадському великому місті. Могутність величавої будівлі неначе придушувала нас й ми чулися маленькі, дуже маленькі у тій величавій будівлі, що до неї ми ввійшли.

Мої очі мимоволі звернулися на ясно освітлену маленьку капличку посередині величавої церкви, де збережено первісну, маленьку й скромну каплицю Благовіщення. Певно, що теперішня церков величава й гарна. Але мені чогось більше відповідала давня, невеличка каплиця, де Божій Матері Архангел Гавриїл приніс „добру вість", що Вона стане Матір'ю Спасителя світу. Здається, що та маленька капличка більше відповідала покорі та скромности Божої Матері, яка відповіла Ангелові: „Я раба Господня, нехай буде по Твому слову" . . .

Нашу групу привітав при вході араб-захристіян церкви Благовіщення, який запровадив наших прочан прямо до каплиці Благовіщення, а нас до просторої захристії, де ми одягнулися в наші священичі ризи, бо кожний з нас мав зі собою ризи та наші агнці й частиці та служебники, щоб могти служити Службу Божу відповідно до приписів нашого обряду. Ми всі вийшли до каплички й стали кругом престола, що стоїть посередині. Ми співслужили Службу Божу, а всі наші прочане нам відповідали. В церкві не було ніякої більшої групи прочан, лише поодинокі прочане проходили поруч каплиці, приставали на хвилинку, прислухувалися нашій Службі Божій і йшли дальше.

Кількох священиків та братчиків францісканів стояли увесь час поруч каплиці й уважно стежили за нашою Службою Божою. Деякі з них мали в руках книжечки, певно переклади, щоб могти краще слідкувати за ходом нашої св. Літургії. В часі Служби Божої всі наші прочане приступили до св. Причастя. То врештою була звичайна справа скрізь на всіх Службах Божих, що ми їх служили в церквах Святої Землі, чи відтак у каплиці Сестер в Римі. Всі наші прочане дійсно відбували прощу з побожною настановою, набожно брали участь у Службі Божій й приступали до св. Тайн.

Якраз те зробило нашій прощі дуже добру славу у Святій Землі. Коли ми відтак мешкали в Єрусалимі в гостинниці оо. францісканів й звідти скрізь відбували прощі, чи служили Служби Божі в церквах у Єрусалимі, всі наші прочане не лише були приявні на Службі Божій, але й причащалися. Кожного дня, коли

(закінчення на стор. 3.)

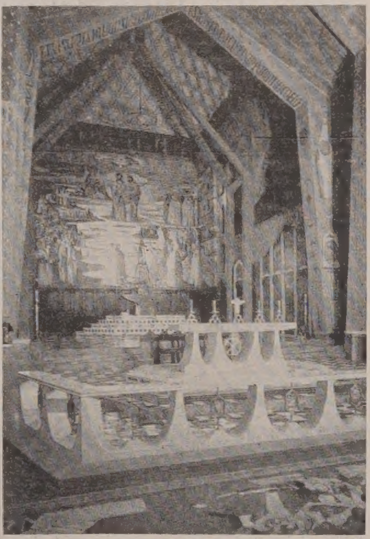

Святилище в новому величавому соборі Благовіщення в Назареті

ВІСТІ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

1-го вересня — Преосв. Кир Андрей візьме участь у річних нарадах учителів католицьких шкіл Саскатуну.

3-го вересня — Архиєрейська св. Літургія й візитація в год. 10-ій рано в Кіндерзлій.

10-го вересня — Архиєрейська св. Літургія в 10-ій год. ранку Камсак, гість Преосв. Василь Величковський ЧНІ

17-го вересня — Архиєрейська св. Літургія год. 10-та ранку, Вонда. Архиєрейський Молебень год. 5-та Кадворт-місто.

21-го вересня — Архиєрейська св. Літургія 10-та ранку в церкві Різдва Матери Божої на Шіго-фарми. год. 5-та Арх. Молебень, Канора, та надання уряду почесного крилошанина о. декановi Я. Ляшкевичеві.

24-го вересня — Архиєрейська св. Літургія, при участі Преосв. Василя Величковського в Саскатуні год. 9.30 рано в катедрі св. Юрія, та відслонення таблиці жертводавців у центрі молоді в Саскатуні.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

„ДАЙ МЕНІ БОЖЕ МУДРІСТЬ ЧЕСНОТИ НАДІЇ"

о. Микола ДЯДЬО

Чи ти є цілком певний, що після смерти підеш до неба? А ти повинен бути в тому впевнений. Ту певність повинна дати тобі Божа чеснота надії, яку ти дістав у св. Тайні хрищення.

Як і віру, так і чесноту надії ми почали плекати, коли стали на стільки дозрілими, що порозуміли Божу любов до нас. Тоді ми пізнали, що Господь Бог сотворив нас, бо хотів нас мати зі собою на віки щасливими в небі. Тоді ми також пізнали-навчилися, що Господь Бог обіцяв нам усі ласки, яких буде нам потрібно в земному житті, щоб ми могли так жити, щоб по смерти злучитися з Ним в небі; ми також пізнали, що Господь Бог є всемогучий, може зробити, що лиш схоче. Ми навчилися, що Господь Бог завжди додержує обітниць: що обіцяв, те зробить, Він ще ніколи не зламав своєї обіцянки.

Цілком певне, що те все пізнання не прийшло до душі так легко, як ось тут на папір; воно не приходило одне за одним. Все ж, в якомусь дні твойого життя ти усвідомив собі ті всі правди разом і тоді ти зробив акт надії: якщо Бог є таким, то я можу бути впевненим, що, коли виконаю те, що Він мені доручає, буду в небі.

Ти знав тоді, як знаєш і тепер, що, якщо ти співпрацюватимеш з Божою ласкою, то Він переведе тебе через усі небезпеки й приведе до Себе — до неба.

Довір'я до Господа Бога є актом почитання. Тому ясно, що акт надії є, для нас запорукою щастя а одночасно актом Богопочитання.

Актом надії ми визнаємо безмежну Божу доброту, Його незмірну силу і Його необмежену вірність. З того бачимо, чому розпука є таким тяжким гріхом. Бо розпука (чи лиш надмірна тривога) ставить під знак запиту, під сумнів, Божу силу, недовір'яє Богові. А що найгірше; розпука ставить в сумнів Божу любов, чи Бог дійсно турбується нами та що з нами буде.

Правда, ми можемо втратити небо й багато людей його тратить. Але як так станеться, то це буде наслідком того, що ми самі не користали з Божої ласки, що ми не дуже проте дбали. В змаганні за небо є лиш одна непевність, а то непевність нашої витревалості — стійкості у змаганнях.

Добра річ мати розумне недовір'я до себе самих і на наші сили. Ми були б нерозумними, якщоб ми думали, що ми неможемо згрішити! Але недовір'я до нас самих вирівнюється, й то неперевершено-довір'ям до Бога. Він хоче мати нас в небі більше, ніж ми самі хочемо.

Є лиш одна річ, якої Господь Бог не зробить, щоб лиш привести нас до неба а то: Він не відбере нам свобідної волі. Все решта Він зробить, щоб нас ущасливити вічним щастям. Але якщо хтось добровільно впреться, що не хоче бути в небі, того Господь Бог „на силу" спасати не буде.

Св. Августин сказав, що Бог сотворив нас без нас, але спасти нас без нас не може.

Досить рідка то річ, щоби людина грішила гріхом розпуки-відчаю. То досить рідко трапляється, щоб хтось самий міг вирішити і ствердити: „Я є пропащий. Для мене немає можливости дістатися до неба".

Також рідко трапляється, людина надто боялася страх про своє спасіння. Але таке також трапляється. В більшості такі ляклиі почування є виявом духової чи емоціональної слабости. Розумна думка в таких людей не працює, або є серйозно занепокоєна. В такому стані недобровільної депресії той, що це переживає, не поповнює гріха. Він потребує радше психіятра ніж священика.

◈ **53-річному римо-католицькому священикові о. Е. Мадіганові перещіпили в торонтському шпиталі перед двома роками серце 14-річної дівчини, що згинула в нещасливому випадкові, бо серце перестало працювати, тепер о. Мадіган помер. В Канаді живуть ще два канадці, яким в 1968 р. перещіпили чуже серце. Оба вони живуть у Монреалі.**

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

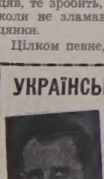

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

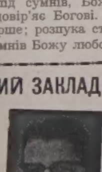

М. Панилих — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Ліургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

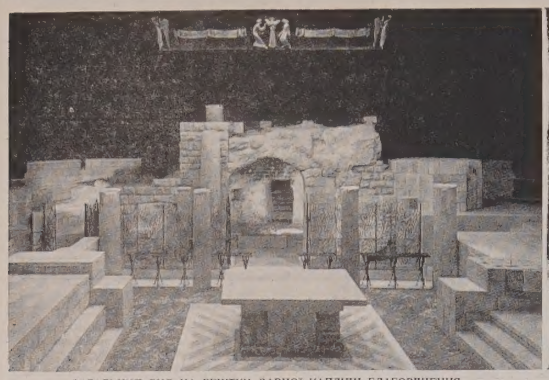

ЗАГАЛЬНИЙ ВИД НА РЕШТКИ ДАВНОЇ КАПЛИЦІ БЛАГОВІЩЕННЯ

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(закінчення з стор. 2.)

ми поверталися вечером з прощі до гостинниці, настоятель французької гостинниці о. М. завжди вітав мене й висловлював признання, що мав телефони з церков, чи монастирів, які ми відвідували й усі були нами дуже збудовані й висловлювали своє признання, що наша проща таки дійсно релігійна проща, бо всі учасники беруть живу участь у Службі Божій та причащаються, а не як деякі інші прочане, приїздять лиш оглядати Святі Місця, робити світлини чи фільмувати й купувати пам'ятки. З такою доброю славою ми відбули цілу прощу й залишили по собі скрізь гарний, будуючий приклад поміж усіми, що їх ми зустрічали, чи відвідували.

Після Служби Божої наші прочане заспівали повним голосом 1 з цілого серця нашу популярну пісню: „Назарету, любий цвіте!" Думаю, що кожний прочанин відчував живучість тої пісні якраз у тому місці, де Божій Матері з'явився Архангел Гаврил. Ми, священики, теж допомагали співати ту дуже поширену між нашим народом пісню, в якій прославляється Божа Мати, що є опікункою й покровителькою нашого народу та й кожного з нас окрема.

Французькі священики, що походять з різних народів, хоч може найбільше між ними італійців та еспанців, здалека підспівували з нашими прочанами пісню, якої слів навіть не розуміли. Щойно згодом, по Службі Божій я їм пояснив цю пісню та переклав її слова. Але їм подобалася мелодія пісні, а, що ще важніше, вони мені сказали, що із самого співу та прояснених облич прочан вони вичитали, що ця пісня мусить бути улюбленою піснею українців, а до того вони почули слово „Назарет", то відразу зрозуміли, що ця пісня певно зв'язана з храмом Благовіщення, де ми якраз служили Службу Божу. Ми служили Службу Божу Празника Благовіщення, яка якраз в каплиці Благовіщення мала своє окреме значення. Читаючи тропарі та Євангелію Благовіщення, ми переживали цю велику подію в історії християнства, якою було Благовіщення, що започаткувало Новий Завіт, а з ним і спасення для всього людства.

Цього звичаю ми придержувалися в усіх важливіших місцях у Святій Землі, де ми служили Служби Божі. В церкві на горі Тавор ми служили службу Переображення, у Вифлеємі службу Христового Різдва, лише в церкві Божого Гробу ми служили службу дня, бо якось годі нам було рішитися, чи служити службу Господнього Воскресення, чи може інші. Але церква Господнього Гробу із Голготою — місцем смерти Ісуса Христа та Божим Гробом, де відбулося теж таїнство величнього Воскресення Божого Сина, настроюють всіх прочан спеціяльно й там кожна служба навіває на прочан окремий настрій заставляє звертати свої очі то на невеликий торбок Голготу, то на близьку каплицю Божого Гробу, де Христос воскрес із мертвих. Здається мені, що богослужби Благовіщення, Переображення та Христового Різдва на тих місцях, де ці події відбувалися, записалися в пам'яті прочан на завжди. Тому я й кажу, що пісня „Назарету любий цвіте" — звучала в Назареті зокрема дуже мило й дуже щиро й усі прочане співали її, дійсно від щирого серця.

Після Служби Божої наші прочане ще залишилися в каплиці Благовіщення, де співали пісні до Божої Матері та заносили свої приватні молитви до Пречистої Діви, а ми, священики, пішли до захристії, роздягнутися зі священичих риз та вписатися в книгу Служб Божих, де вписуються всі, що служать Служби Божі в соборі Благовіщення. До захристії прийшли теж оо. та брати францісканте та просили про пояснення до нашої Служби Божої. Їм наша Служба Божа дуже сподобалася й вони висловлювали свої похвали та признання для нашої Служби Божої, в якій беруть участь теж всі вірні, що відповідають на всі прохання священиків. Сподобався їм теж обряд нашого святого Причасти, де вірні причащаються під обома видами. ОО. Францісканти побажали нам щасливої дороги та успіхів й багато Божих благодатей із відвідин Святої Землі й ми пішли до наших прочан.

Престіл у давній каплиці Благовіщення. Під престолом напис в латинській мові „І Слово стало тілом" (Ів. 1, 14).

Вісті з комітету українців Канади

Конференція КУК для справ розвою української культури відбудеться у Вінніпеґу в жовтні або листопаді цього року. Конференція переведе аналізу й оцінку теперішнього стану і накреслить напрямні для розвою української культури в Канаді на всіх її ділянках.

Всеукраїнський бенкет

Відбудеться 23-го вересня у Вінніпеґу. На ньому у відповідній церемонії наступить передача позицій екзекутиви КУК згідно з рішеннями 10-го Конгресу КУК.

На бенкеті відзначать довголітню працю о. д-ра В. Кушніра на пості президента КУК, якого позицію переберe представник СУС.

Рівночасно всі позиції на екзекутиві КУК, які займають представники 6-тьох складових організацій, на цьому бенкеті перейдуть з організації на організацію згідно з договореннями.

Навчання української мови в Польщі

„Питання навчання дітей рідної мови вимагає від усіх нас особливого піклування, спільних заходів і зусиль як батьків, зацікавлених навчанням своїх дітей рідної мови, вчителів та активну товариства".

Повищий цитат взятий з газети „Наше Слово", що виходить у Варшаві, в Польщі.

Українці, де вони не жили б свідомі цього, що рідна українська мова є основою і однією з ознак національної приналежності. І ті, що живуть у вільному світі й ті, що живуть „за куртинами" стараються при допомозі навчання рідної мови вдержати при українстві молоде покоління, яке „завтра" має стати в проводі народу і поповнити зріджені ряди патріотів і борців за самобутність українського народу.

Хто чується українцем, того не потрібно „організувати", щоб дбав про виховання дитини в українському дусі, передовсім навчаючи рідної мови. Це бажання живе в нутрі людини і вона сама старається знайти вихід і спосіб, щоб те бажання перевести в життя.

Тим то зрозуміла нам журба наших земляків в Польщі, бо й ми маємо подібну журбу. Як і ми, так і вони не лиш про те журяться але також, по своїм силам роблять.

В минулому 1971 на 1972 навчанням української мови в Польщі було охоплено коло 2000 дітей та молоді. Навчання рідної мови велося в 78 початкових школах з польською викладовою мовою, в двох початкових школах з українською викладовою мовою та в двох загальноосвітніх ліцеях — в Лігниці і Гурові Ґлавецькому.

Початкову школу в Баняях Мазурських закінчило в червні 18 учнів і всі вони складали вступні іспити в різного типу середні школи. Найбільше, аж 6 випускників, вже за традицією, вступило до українського ліцею у Лігниці.

Білобіреську початкову школу ім. Т. Шевченка закінчило в цьому році 8 учнів, які також продовжуватимуть навчання в середніх школах.

Найбільше учнів, і то здебільшого були найкращі, пішло вчитися до загальноосвітніх ліцеїв, на другому місці стоять різного типу технікуми, сільсько-господарські школи, медичні ліцеї та професійні школи.

Виходить, що молодь українських шкіл вибирає найрізноманітніші професії, успішно поборює бар'єри вступних іспитів, приносячи вчителям і батькам гордість і доводячи, що школа в якій вони вчилися, дала їм, крім загальних основних знань, ще й широкі знання з рідної мови, літератури й культури.

Чи не мають наші браття в Польщі проблем? Мають і, певно, більші від наших. Брак вчителів, брак підручників, велике розпорошення, ну і польське окруження, яке не завжди прихильним оком дивиться на українців за їхнє намагання задержати дітей при українстві.

Та вони не здаються, вони змагаються, вони мають успіхи, раз більші раз менші, але не думають, що „шкода, не третьмо куме сил і спускаймося на дно".

З приходом нового навчального шкільного року й нам варто подумати, чи ми робимо все, що можемо, щоб навчити нашу дітвору української мови.

Музей Г. Сковороди

З великим розмахом ведуться в селі Сковородинівка Харківської області праці, зв'язані з відкриттям музею, присвяченого визначному фільософові з нагоди 250-річчя з дня народження Г. Сковороди.

Майбутній музей, в якому будуть відображені основні етапи життя і діяльності фільософа, поповниться рідкісними книгами та матеріялами, а Київський музей західнього мистецтва поповнить виставку цінними гравюрами XVIII ст., що зображають міста Европи, в яких побував Григорій Сковорода.

До ювілею Сковороди

Університетський курс про СКОВОРОДУ в Вінніпезі в 1972 р.

Буде восени ц.р. у Славістичному департаменті Манітобського університету з нагоди 250-річчя народження Григорія Сковороди окремий курс про його творчість.

Курс вестиме д-р С. Погорілий.

На курс можуть вписуватись дійсні студенти Манітобського університету, а також й інші зацікавлені особи, як т.зв. звичайні слухачі („спеціял студентс").

Вісті з централі КУК

31-го липня відбулося чергове пленарне засідання президії КУК. На засіданні президент подав до відома, що екзекутива відбула за останні три місяці шість засідань і, між іншими відбула зустріч з кол. прем'єром Дж. Діфенбейкером в справі Міжнародного комітету оборони прав людини.

Екзекутивний директор подав до відома, що переведено кореспонденцію з прем'єр-міністром Трюдо в справі покликання федеральним урядом Ради для справ багатокультурности Канади. відбуто кореспонденцію з Національним музеєм в Оттаві, Рядою державного фільмування, Дирекцією державних архівів і дирекцією Сі-Бі-Сі. З останню обговорювано справу передач радієвих і телевізійних програм українською мовою.

Представники КУК брали участь в конференціях Спадщини Онтаріо і конференції багатокультурности в Алберті.

КУК підготовляє видання матеріялів для навчання української мови за зорово-слуховою методою та перевиданням деяких шкільних підручників.

Президія одобрила також замкнення рахунків за 1971-1972 рік а також рішено висоту бюджетів на рік 1972-73 для відділів КУК.

В засіданні брали участь представники 18-ти організацій.

Відвідини Преосв. Василя Величковського

ЕПИСКОПА ЛУЦЬКОГО В ЕДМОНТОНСЬКІЙ ЄПАРХІЇ

3-го вересня, 1972, Преосв. Владика Василь (Величковський) єпископ Луцький, відслужить архиєрейську Службу Божу у катедрі св. Йосафата, для Едмонтону міста й околиць.

4-го вересня, 1972, відбудуться у Сейнт Алберт священичі реколекції, що ними проводитиме Преосв. Владика Василь (Величковський).

В п'ятницю, 8 вересня, 1972, в год. **7-ій вечора** відбудеться святочний бенкет на пошану Преосв. Василя (Величковського) в готелі Шато Лякомб в Едмонтоні.

Квитки в ціні 10.00 дол. від особи можна купувати в представників Єпархіяльного комітету в кожній едмонтонській парафії, або в о. Б. Снігуровича (11219-58 вул.) або в „Українських Вістях".

Заввага: з увати на п'ятницю на вечерю подадуть страву з риби.

КОМЕНТАРІ

НА ПОРОЗІ НОВОГО ШКІЛЬНОГО РОКУ

Незабаром скінчаться шкільні вакації та розпічнеться навчання у всіх нижчих і вищих школах. Вже тепер матері купують для своїх дітей шкільні посібники і шкільне приладдя, щоб були напоготові, як діти йтимуть у школу. Та наші українські матері турбуються не лиш шкільними посібниками і приладдям для навчання в публічних чи сепаратних школах, тим, щоб їхні діти були добрими учнями в школі, вели себе взірцево й були добрим прикладом для їхніх співтоваришів інших національностей. На наших матерях і батьках лежить ще один обов'язок, подбати, щоб їхні сини та дочки вивчали українську мову й зберігали свою народню ідентичність. А до того потрібно, щоб плекати свою рідну культуру, тісно зв'язану з рідною мовою.

Тому тепер, перед початком нового шкільного року, закликаємо всіх батьків та матерів, щоб записували свої діти на курси української мови. Наші учні мають тепер змогу навчатися української мови в рідних школах, в публічних і сепаратних середніх і вищих школах („гай-скул"-ах) та на університетах. Не повинно бути ні одної української дитини, що не вивчала б української мови.

Для заохоти дітей не лиш вивчати українську мову, але й нею розмовляти, батьки самі повинні вдома користуватися тільки українською мовою. Батьки, які не знають української мови, повинні спробувати навчитися її, хоч би на вечірніх курсах у „Ґрент Мек-Ювен Коммюніті Каледж", якщо не мають нагоди навчатися української мови деінде.

Крім цього в провінціях Алберті, Саскачевані і Манітобі є позаочні курси української мови, що їх ведуть провінційні міністерства, з яких можуть користати й батьки й діти. Для батьків, які самі знають українську мову, було б корисним познайомитися з програмою цих курсів, щоб знали, як треба навчати української мови своїх дітей.

Студенти Албертського та Келґарського університетів українського походження повинні так плянувати свої студійні програми, щоб в них було місце й на українську мову, літературу й історію. Правда, історію можна покищо вивчати тільки на Албертському університеті. Якщо деякі наші співгромадяни, інколи й українці, запитають, чому варто навчатися української мови, то треба відповісти, що українська мова щодо музикальности займає друге місце у світі, а так вона є мовою наших дідів і прадідів, тяжу другою по величині слов'янською мовою. А найважливіше, вона є одною з визначних канадських мов.

При навчанні української мови не так важною є методика навчання, як порядок, в якому українська мова викладається. Вчителі, замість тратити час на заучування якоїсь нової методи навчання, повинні поширювати своє знання української мови та присвятити більше часу для навчання правопису. Українська мова є зовсім відмінна від англійської і німецької мов, тому її не можна викладати тим самим способом і в такому самому порядку, як обі вищезгадані мови. Наприклад, не можна говорити „він має десять років", а треба казати „йому десять років".

При навчанні української мови вчителі не повинні обмежуватися лише до розговірної мови, але треба звернути увагу теж на читання і писання, бо вони скріплюють її знання. Українська мова — фонетична, тому треба навчати учнів читати й писати. Кожний учитель повинен вибрати для навчання мови якусь одну методу, підкріпити її власним досвідом, придержуватися тої методи і непотрібно її не ускладнювати.

Касетні магнітофони („тейп-рекордерс") можна використовувати теж при навчанні української мови. За невелику суму, бо всього пробл. 300 дол., можна мати дуже гарну мовну лябораторію, що багато допоможе в її навчанні.

При навчанні української мови дуже важним чинником є, щоб самі вчителі знали добре українську мову. Якщо не знають, повинні вивчити її якслід. Не добре теж обмежуватися лише до одної методи в навчанні української мови, як теж не можна обмежуватися до одної серії підручників. Добре користуватися кількома підручниками, бо вони створюють різноманітність у навчанні.

Шкільна Рада при Едмонтонському відділі КУК закликає все українське громадянство присвятити належну увагу українським школам, подбати про відповідних вчителів, потрібні посібники та заохочувати, щоб батьки говорили нашою рідною мовою вдома, теж впливати на те, щоб нею користуватися по наших церквах та на імпрезах. Може, деколи й потрібно сказати чи пояснити дещо по-англійському, але таки

(закінчення в 3-ій колонці)

На порозі нового . . .

(закінчення ред. статті)

частенько воно або зовсім непотрібне або потрібне в дуже рідких випадках.

Керівники українських шкіл та вчителі української мови, яким потрібно поради чи допомоги, повинні звертатися до Шкільної ради при Едмонтонському відділі КУК, а ми будемо старатися прийти їм з допомогою. До нас можуть звертатися в тих справах теж керівники українських шкіл та вчителі з-поза Алберти."

Василь Савчук,
Голова Шкільної ради
при відділі КУК
в Едмонтоні

Наша адреса: Education Department Ukrainian Canadian Committee, 11347 - 54 Ave., Edmonton, Alberta

Конференція КУК

Річна конференція КУК відбудеться в Саскатуні в п'ятницю, суботу й неділю, 3, 4 і 5 листопада ц.р.

Конференція присвячена справам: української культури, шкільництва й навчання української мови та організаційних справ КУК.

Участь в конференції візьмуть делеґати складових організацій і відділів КУК та гостей з терену цілої Канади.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ❖ Виходить щочетверга в Едмонтоні ❖ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вшануйте Владику Василя Величковського

Архиєрейська Св. Літургія: НЕДІЛЯ, 3 вересня; БЕНКЕТ: П'ЯТНИЦЯ, 8 вересня

ГОЛОС МАЄ МЕНОР ЕДМОНТОНУ

ЕДМОНТОНСЬКІ ЛЕТОВИЩА

мейор Айвор Дент

На початку літа цього року Студійний комітет для справ летовища передав міській раді „Досконалий плян авіяційної системи для едмонтонської округи". Виготовлення пляну забрало майже цілий рік праці.

Хоч автор пляну не пробували розв'язати проблеми вимог летовища для будучої авіяції в Едмонтоні, в пляні було предкладено 12 дуже важних рекомендацій для будучої ажції.

Звіт Студійного комітету складається в цілому з дев'яти томів, в яких обговорюється подрібно справу летовищ в околиці Едмонтону... про типи літаків, які зможуть користуватися тими летовищами; який рух буде на летовищі в часі найбільшого числа подорожних; кілько людей та літаків, згідно з проектом, можна буде примістити на летовищі який буде гамір на летовищі та до якої міри він не буде шкідливим для людського вуха, які будуть кошти дальших дослідів; яка є можливість побудови допоміжних летовищ та багато інших чинників, що зв'язані з наладнанням упорядкованої летунської комунікації. Направду то була найкраща студія про летовища, яку колинебудь зроблено в справі летунської комунікації для великого Едмонтону, не лиш на сьогодні, але й на найближчу будучність. В цілому опрацьовано й передано до розгляду дванадцять різних систем, як ладнати справу летунської комунікації. Студія предклала нам перед очі факти й залишила рішення за управою міста Едмонтону та Міністерством транспорту вибрати відповідний плян, який надавався би найкраще для розвитку летунської комунікації на території великого Едмонтону.

Дуже часто висувано думку, що Індустріяльне летовище в Едмонтоні повинно бути замкнене, а цілу летунську комунікацію треба перенести до Намао, де цивільні літаки могли би користуватися всіми влаштуваннями військового летовища. Цю думку тепер ванехано як непрактичну до переведення, бо Міністерство народної оборони скорим темпом розбудовує це летовище, яке має стати одним із більших військових установ у Західній Канаді. В недалекій будучності військо буде використовувати вповні летунські урядження в Намао й усяке користування для цивільного летунства було би лиш короткотривале й не давало ніякої розв'язки на довшу мету.

У висліді того, для нашого користування залишаються два летовища: Індустріяльне та Інтернаціональне в Ніску. Коли з бігом часу зростає рух подорожних на обох летовищах, що без сумніву станеться, то може дійти до того, що летовища будуть так перевантажені, що не зможуть подолати всему рухові подорожних та вантажів. Зріст числа подорожних на летовищах великого Едмонтону може дійти до 750,000 річно десь в 1990 р., що є лиш 18 років віддалений від нас. Тепер Інтернаціональне едмонтонське летовище може подолати практично 292,500 подорожних річно. Індустріяльне летовище десь прибл. 190,000 подорожних. З того виходить, що 1990 р. рух подорожних зросте до тої міри, що перероте можливості спроможності теперішних летовищ на 55%.

На основі інформацій, що їх предклали автори студій, одинокою розв'язкою було би збудувати окреме сателітне летовище, а теперішне Індустріяльне летовище вживати лиш як летовище „для спеціяльних завдань". Така розв'язка вможливила би упорядкований зріст летунської комунікації на терені великого Едмонтону. Й тому студія у висліді пропонує таку розв'язку. Індустріяльне летовище стало невідлучною частиною едмонтонської летунської системи. Подорожні, що користуються летунським автобусом між Едмонтоном та Калгарі, належно доцінюють центральне положення Індустріяльного летовища. Це летовище має також постійно зростаюче велике значення для околиць далекої Півночі, що є в постійному розвиткові. Навіть користування ракетовими літаками не повинно становити якоїсь більшої труднощі наслідком великого шуму, якщо летуни будуть користуватися вже недалекими технологічними вдосконаленнями для зменшення шуму літаків.

Якщо едмонтонські летовища Індустріяльне та Інтернаціональне будуть використовувати так, що будуть вповні використані всі їхні притаманні властивості, а навчання в літанні та користування з приватних літаків для розваги буде перенесене на сателітне летовище, то тоді певно буде можливим розвинути таку авіяційну систему, що зможе подолати вимогам летунства для терену великого Едмонтону навіть далеко поза 1990 рік.

Цю студію про летовище міська рада дістала 19 червня 1972 р., а 10 липня міська рада ухвалила такі рекомендації відносно дальшої політики що до летовища:

1.) Вимагати від міністерства транспорту допомогу збудувати сателітне летовище, як то вже зроблено в інших містах. Сателітне леовище має бути використане для науки літання та розвагового літання. В тій справі треба розпочати діяти негайно, щоб запевнити в бюджеті Міністерства транспорту гроші на закупно землі та відповідну підготовку площі під летовище, щоб ці гроші можна було включити в плянування найближчого бюджету.

2. Устійнити політику, що Індустріяльне летовище має стати летовищем для „окремих завдань". Летовище для „спеціяльних завдань" має бути таке летовище, що має служити летунській комунікації бизнесменів та для ладнання комерційних справ.

3. Постановити, що будуче плянування послуг на сателітному летовищі та Міжнародному летовищі має оснуватися на виплатности летовища, обмеженні ваги перевожених літаками вантажів та збереження природного довкіля. Тепер ще завчасно устійнювати, які спеціяльні функції повинні бути перенесені з Індустріяльного летовища до тих двох інших летовищ. Але за якийсь час прийде до перенесення таких функцій, які будуть подиктовані економічними умовинами, технологічними уряджениями та збереженням природного довкілля.

Міська управа піддала теж думку, щоб ті, що користуються літаками та торговельна палата піддержала рекомендації міської ради та щоб негайно зв'язалася з Міністерством транспорту та домагалася від нього, щоб воно взяло наші вимоги до уваги.

Треба сподіватися, що ці заходи дозволять контролювати зріст летунської комунікації на терені великого Едмонтону. Таксамо є важним, що це дозволить уникнути небажаного й небезпечного положення, коли легкі літаки, що летять низько можуть попасти на той сам повітряний шлях, що ним летять великанські літаки з великою скорістю. То є обставини, що їх стараються оминати відвідальні чинники на всіх метушливих летовищах по цілій Канаді.

Айвор Дент, мейор

Чекали п'ять років і врешті . . . їм відмовили

В листі зі Львова повідомляють, що понад тисяча родин місцевих жителів мали дістати нові кватири, але їм усім несподівано відмовили, після п'яти років вичікування: „Всі вони мусіли відступити під пресією „старшим братам" з Москви, які приїжджають навчати українських дітей „настоящої русскої" мови. З ними, очевидно, водночас прийдуть їхні родини.

До Львова мають переселити тисячу російських вчителів, викладачів російської мови у місцевих школах.

В іншому листі з України пишуть про відрадніше явище, як наша перша новинка. Автор листа пише: „Загально люд держиться своєї віри і не жалує гроша на піддержку її. Також і священикам живеться добрим-незле. Тепер навіть зачався приріст священиків. Священиків наймає церковна громада і їх оплачує зі своїх доходів. Дохід є, бо нарід не жаліє гроша, бо немає його для чого зберігати. Поля не купиш. А на що потрібно, вистарчає. Навіть на кладовищі зачинають вже будувати гробниці".

А в ще іншому листі з України пишуть про візиту Ніксона в Києві: „Ваш адміністратор Ніксон наробив у нас багато шуму. Він ніби щось і ніби нічого. А по щирости осталася велика загадочність і недовір'я.

Інтересно, як ясно вміє народ дивитися на події, такі як візита Ніксона і як вміє робити висновки з того, що не було сказано.

Ріджайна, Саск.: – похорон бл. п. Михайла Ровенчина

У понедлок, 12-го червня ц.р., по тяжкій недузі, упокоївся в Бозі бл. п. Митайло Ровенчин.

Був він членом української католицької церкви, членом УНО, Української Споживчої Кооперативи і Української Кредитової Спілки.

Покійний Михайло народився 26-го травня 1898 р. в селі Чорна, повіт Ліско, Україна.

До Канади приїхав зараз по першій світовій війні і в початках працював якийсь час в Едмонтоні. Опісля повернувся назад в Україну й другий раз приїхав до Канади в 1938-му році.

По фаху був покійний ковалем. В Канаді виконував подібну роботу, працюючи в контрактора при будові доріг.

До Ріджайни прибув в 1947 р. і тут зараз включився до церковного життя і до національних організацій. У філії УНО був свого часу вибраний до управи, де був один рік заступником і три роки членом контрольної комісії.

На купно теперішнього Національного Дому в р. 1949 позичив філії 400.00 долярів без проценту.

Похоронні богослужби почалися в п'ятницю в похоронному заведенні „Спірс Фюнерель Чапель", 16-го червня. О. митрофорний протоієрей о. Пасічняк відправив панахиду, а в суботу рано, 17-го червня відслужив в церкві св. Василя св. Сл. Божу в сослуженні о. Рудольфа Лужного.

Проповідь про життя покійного Михайла виголосив митрофорний протоієрей о. Пасічняк по українськи, а о. Лужний по англійськи.

Співали дяки: Юрій Гук, Іван Гавдида, Григорій Вацишин, п-і Дребет, п-і Кащук і інші.

Покійного поховано на старому цвинтарі „Ріджайна цеметері".

Домовину несли: Іван Матуляк, Василь Филипчук, Петро Андрейчук, Григорій Люльчак, Михайло Бисага і О. Топольницький.

Після похорону приятелі покійного, п-во Солодюки і їх син Василь, запросили всіх учасників похорону на поминальний обід до парафіяльної залі. Згадані п-во Солодюки занялися також цілим похороном.

бл. п. Михайло Ровенчин

Тризною проводив о. Р. Лужний. Молитву провів митрофорний протоієрей о. Пасічняк. Між іншими, слово співчуття родині й приятелям, зложили: „Дейв Роджерс", А. Топольницький і о. Р. Лужний.

В Україні оплакують покійного Михайла син Адам і три внуки.

Після тризни, на заклик о. Р. Лужного, п-і Гавдида перевела збірку на „невянучий вінок", з чого передано на „УВісті" 16.80 долярів.

Всім учасникам похорону, всечесним отцям за богослужби, тим, що несли тіло покійного, дякам, паням, що приготовили обід, дякував похресник покійного, студент Василь Солодюк.

Спи спокійно, друже, в цій новій, прибраній вітчині і нехай Господь поселить тебе в своїх оселях праведних.

Вічна тобі пам'ять.

А. Топольський

Щиро дякуємо за жертву а покійному Михайлові нехай подасть ласкавий небесний Отець місце між праведними а на землі вічну пам'ять.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

Гай Прері, Алберта: – похорон бл. п. Марії Дяків

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 21-го липня ц.р. в місцевій лікарні в Гай Прері відійшла у вічність бл. п. Марія Дяків.

Покійна Марія народилася 26-го липня 1922 р. в селі Слобідка, повіт Рогатин, Україна.

До Канади приїхала з батьками 1929 р., а 1937 р. вийшла заміж за Михайла Дякова.

Покійна була працьовитою членкинею своєї церкви, належала до церковного комітету, довгі роки була головою жіночого товариства.

Тішилася загальною пошаною серед широких кругів громадянства, яке у великому числі прийшло на її похорон.

Похорон відбувся у вівторок, 25-го липня в церкві Царя Христа, до якої покійна належала.

В смутку покійна залишила мужа, четверо дітей і десять внуків. Після похорону в місцевій парафіяльній залі жінки приготовили поминальний обід для всіх учасників похорону.

Під кінець обіду п. Іван Шанц перевів збірку замість квітів на могилу. Із зібраних 31 долярів передано 15.00 дол. на „УВісті", 16 долярів для Верховного Архиепископа Блаженнішого Йосифа на Церкву в потребі. За жертви щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

бл. п. Марія Дяків

Опечалена родина покійної Марії Дяків складає щиру подяку парохови о. П. Шинлюкові за похоронні богослужби, тим, що несли тіло покійної, жінкам, що приготовили обід і всім учасникам похорону за прислугу і святі молитви.

Присутний

Зайва вага

Це не тільки проблема гарного вигляду. Вже давно відомо, що серце-судинні захворювання, артретизм, хвороби шлунка, нирок та багато інших тісно пов'язані із збільшенням ваги людини.

Обстеження, котре провели недавно американські обезпеченеві компанії показує, що люди із зайвою вагою вмирають у середньому на десять років скоріше. З-посеред хворих, які змушені були піти на пенсію передчасно, не дочекавшись встановленого законом віку, статистика не краща: 21,3 процента осіб мали занадто малу вагу, 15,6 процента-нормальну, а у 63.1 процента хворих була зайва вага.

Наталка ДОБРОЛІЖ-МАЙВСЬКА

- Мистецький керівник танцювального ансамблю «СОКІЛ»
- Інструктор і хореограф українських балетів у „ALBERTA BALLET CO".
- Бувша солістка і хореограф танцювального ансамблю «ШУМКА»

відкриває

ШКОЛУ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ

для дітей шкільного віку і молоді.

Приймаються початківці і заавансовані учні.

Навчання буде відбуватися у

LANE METS KREEK DANCE STUDIO

10112 - 124 Street, Edmonton

За інформаціями телефонувати:

489-4314 або 488-9155

Styles Denture Clinic

C. H. STYLES,

Certified Dental Mechanic

206 McLeod Bldg. — 424-9645

10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

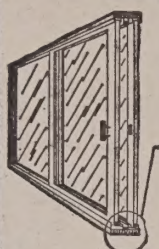

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву цілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супріз" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

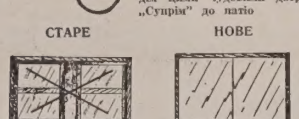

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

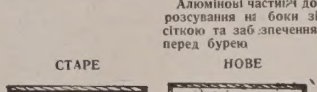

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ЗГОЛОШЕННЯ НА ПРОЩУ ВРАЗ ІЗ ЗАДАТКОМ 200.00 ДОЛ. ПРИЙМАЄМО ДО КІНЦЯ СЕРПНЯ

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ

ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СПІНЕР

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351

Edmonton, Alberta

75-РІЧЧЯ ПАРАФІЇ В СТАР-ПЕНО

В неділю, 13 серпня українська католицька парафія Успення Пресв .Богородиці в Стар-Пено, Алберта, відзначувала небуденний ювілей, бо 75-річчя свого існування. Ця парафія є першою й найстаршою українською католицькою парафією в Канаді.

На врочисте відзначення цього небуденного ювілею прибув Преосвящ. Владика Кир Ніл, який відслужив урочисту св. Літургію та сказав святочну проповідь, підкреслюючи заслуги наших перших поселенців, що, сейчас після поселення в Канаді, зорганізували першу українську парафію, яка й є найстаршою українською католицькою парафією в Канаді.

До Служби Божої сослужили з Преосвящ. Владикою о. радник В. Чопей та о. радник Е. Дмитрук, а діяконував нащадок піонерів й уроженець Стар о. Б. Мальований ЧСВВ, тепер консультор канадської провінції о. Василіян. Мондерський ігумен о. Р. Мельник ЧСВВ та о. Й. Кончак ЧСВВ, який тепер душпастирює в Стар в заступстві хворого о. П. Іванця, слухали сповідей. Співали в часі Служби Божої всі вірні, що в числі понад 500 осіб, прибули на цю рідку врочистість. Гарний, погідний день причинився теж багато до піднеесння врочистості, бо багато вірних, що не могли зміститися в церкві, слухали Богослужби на дворі.

Після Служби Божої відбувся святочний бенкет, яким проводив В. Летавський. На бенкет прийшло так багато гостей, що заповнили не лиш горішню залю, але й долішню й ще для всіх не стало місця.

В часі бенкету промовляли: голова церковного комітету п. Й. Борис, який привітав Преосв. Владику, священиків, визначних гостей, парафіян та всіх гостей із сусідних та дальших парафій, дякуючи їм за вшанування своєю приявністю небуденного ювілею їхньої парафії. Між дальшими промовцями були міністер уряду провінційного уряду Алберти Ю. Топольницький, федеральний посол з Веґревил Д. Мазанковський, мейори містечок Веґревил та Лемонт, кол. парох Стар о. радник В. Чопей, о. радник Є. Дмитрук, який відчитав теж привіт від недужого пароха о. П. Іванця, лікар-англієць, який піклувався колишніми мешканцями Стар — українськими піонерами та Преосвящ. Владика Кир Ніл, який склав парафії признання за пророблену досі працю. Від імені оо. Василіян, які через довгий час душпастирювали в Стар склав привіт о. ігумен Р. Мельник, а від імені парафії вітав усіх тепер виконуючий обов'язки пароха о. Й. Кончак ЧСВВ.

В часі обіду діти вакаційної Рідної Школи виконали кілька пісень та деклямацій, що їх вивчила Сестра Епіфанія.

Ціле торжество пройшло в дуже гарній та милій атмосфері й залишило на всіх учасниках незабутнє враження.

В чергових числах „УВ" подамо коротко історію української католицької парафії в Стар.

У СПЕЦТЮРМІ Ч. 410

З КНИГИ СПОГАДІВ «ЧЕТВЕРТИЙ ВИМІР» (4)

Уявіть собі, що в камеру з покритими інеєм стінами, до півголої виснаженої людини входить коротконогий Буряк, довгорукий годований силач у чорному півкожушку і валянках, з палицею в руці і мовчки починає її бити. Крики катованого лунають на весь тюремний корпус, і в'язні починають бити в двері, матюкатися, кричати. Тоді цей представник радянської влади входить у загальний коридор„ підходить до «вовчків», заглядає в них і спокійно заявляє: «Тобі Павле, п'ять діб, а тобі, Сергію, також п'ять. Я вас навчу,як бити в двері». І всі знають, що той, кому призначено кару, буде сяк чи так «вирваний» з камери з-поміж товаришів під претекстом одержання посилки або виклику до лікаря і кинутий у морозний карцер без ватянки, на залізо-бетонну підлогу. «Гітлер» і Буряк доводили людей до втрати людського вигляду, до божевілля. Кожного місяця двоє-троє людей божеволіло, були часті випадки спроб самогубства. Але заподіяти собі таке в загальній камері було важко: товариші витягають з петлі. Щоб виїхати з «спеца» — люди йшли на все, навіть на додатковий вирок. Іноді можна було почути: «Я вирішив: їду у Владимирську тюрму, там принаймні не здохну». І вертаючися з прогулянки, людина кидалася на «Гітлера» або Буряка, валила з ніг і била. Вартівники відривали доведеного до одчаю сміливця, побивали його, а «Гітлер», піднявшися з землі, спокійно говорив з «окаючим» костромським акцентом: «Поїдеш на три роки в тюрму». І справді: за тиждень-два приїжджав викликаний «спецлагсуд», і людина одержувала додатковий вирок: три роки в політізоляторі міста Владимира. Виїзд до Владимира всім нам здавався мрією, алеж одержати додатковий вирок не кожний хотів.

Знущання над нами, мужчинами, були жорстокі, все ж наполовину менші, ніж над жінками.

Тут же в нашому дворі, за окремою огорожею, стояв жіночий тюремний корпус. З жінками-політв'язнями було легко впоратися, але із злодійками — «воровками», як їх називають у таборах — адміністрація рахується, боїться їх, бо ті відкушують вартівникам носи і, жартуючи,видряпують їм очі, не згадуючи вже про те, що кожного дня обливають сечею.

Але там сиділи наші молоді недосвідчені дівчата, що попалися за летючки або за участь у підвитячих антирадянських організаціях. Сиділи черниці і віруючі сектантки — ці люди не вміли оборонити себе, і тут «Гітлер» з Буряком робили, що хотіли. Насильство й усяка зневага були долею цих нещасних. Але було і садистське знущання. Наприклад, черниць гнали до лазні в неділю, коли їм, за їхнім релігійним законом, не вільно купатися. Вони відмовлялися, і тоді падлюки з реготом стягали з них одяг і тягли їх голих через двір у лазню. Крики жертв рвали нам серця. Але стіни і грати були міцні, до падлюк не дірвешся.

І сьогодні, коли ви читаєте ці рядки, там робиться те саме: спец-ч. 410 стоїть у Вихоревці, «Гітлер» його начальник, як і досі, а Буряк начальник режиму.

Хлопці, що сиділи з нами, приїхали з Коломи, Норильська й Воркути, де вони також сиділи у спецах і де також панувало безправ'я. «Такого ми ще не бачили», — казали вони. І справді, важко уявити собі щось страшніше від нашого безреченцевого ув'язнення в цьому бетонному морозному казематі без повітря і світла. Ми відчували, як сірий залізо-бетон безугавно висмоктує з нас силу й життя...

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВАСИЛЬ ГАВРЕЛЯК В ЕДМОНТОНІ

В. ГАВРИШ

В. Гавреляк не дістав номінації на кандидата ліберальної партії на номінаційній конвенції, але всетаки рішився кандидувати як незалежний ліберальний кандидат. Він мав проти себе двох неабияких суперників, бо ліберального кандидата Грея, який мав офіційну піддержку ліберальної партії та популярного спортовця Стефана Папроцького, що був кандидатом прогресивно - консервативної партії. Але Гавреляк сподівався, що його популярність серед едмонтонців ще й дальше така сама велика, як була в тому часі, як він був едмонтонським мейором й був перевибраний навіть без вибору, бо ніхто не хотів проти нього кандидувати.

До того Гавреляк мав дуже добре зорганізований пропагандивний апарат до виборів, який дійсно працював для нього з великою посвятою й жертвенністю й теж надіявся, що йому то допоможе багато в його виборчій кампанії. Він кинув теж чималу суму на виборчу кампанію, але те все не принесло бажаних успіхів. Кампанія В. Гавреляка була добра й завзята, але й його противники, головно офіційний ліберальний кандидат Грей та його приклонники вели теж завзяту й деколи занадто неперебірчиву кампанію. Я поминаю вже різного роду шептану пропаганду проти Гавреляка, але такі речі, як здирання його передвиборчих афішів по місті, чи здирання його летючок навіть у день виборів, здається мені, то було таки троха забагато. Найгірше, що навіть наші великі ліберали, а ще більші противники Гавреляка теж прикладали рук до тої кампанії. Якщо я говорю про здирання Гавреляковнх афішів, то говорю із власного досвіду. Під будинком мого бюра був великий передвиборчий афіш Гавреляка, причіплений на окремій таблиці. Щовечора хтось скидав цей афіш на землю. В день я сам час від часу дивився, чи афіш ще стоїть, то якось ніхто не важився в день його зривати. Але вечером, як я лише закрив своє бюро й поїхав до дому, вже хтось з'явився й таблицю з афішем скинув на землю. Очевидно, що другого дня афіш знову стояв на своєму місці, бо я його знову ставив, а вечером його знову скидали. так було кожного дня аж до самих виборів.

Варто ще згадати, що Гавреляк дістав був піддержку від монреалського адвоката українського роду, який колись вів спільно адвокатську канцелярію із теперішним прем'єром П. Трюдом у Монреалі. Гавреляк видрукував був окремі афіші, в яких покликувався на піддержку цього адвоката та, посередно, й на піддержку самого П. Трюда. Тоді офіційний ліберальний кандидат Грей та його приклонники дістали офіційне письмо, що П. Трюдо піддержує ліберального кандидата Грея й всі нерішені прихильники ліберальної партії віддали при виборах свої голоси на Грея.

Одначе розбиті едмонтонські ліберали не вибрали ні Гавреляка ні Грея. З боротьби поміж двома ліберальними групами скористав консервативний кандидат С. Папроцький, який легко дістав у виборах найбільше число голосів й був вибраний федеральним послом із консервативної партії у виборчій окрузі Едмонтон-сентер. С. Папроцький репрезентує цю виборчу округу в Оттаві й досі. Він там є досить популярний, бо часто забирає голос у різних справах. Здається, що він буде кандидувати і в найближчих виборах й мабуть буде перевибраним. В. Гавреляк, покищо, не має заміру кандидувати до федерального парляменту, ні до міської управи. Але, чи він ще колись не вибереться ще раз кандидувати в парляментарних виборах, годі сказати. В. Гавреляк ще відносно молодий, має багато енергії й досить амбіції й може бути, що захоче ще раз пробувати щастя.

Як я чув з певних джерел, В. Гавреляк мав нагоду кандидувати до федерального парляменту з ліберальної партії з веґревильської виборчої округи. Мені говорили добре поінформовані про те люде, що до Гавреляка зверталися кілька разів, щоб він погодився кандидувати з тої округи, одначе Гавреляк відмовився, бо він хотів конче кандидувати з Едмонтону. Я чув, що веґревільська ліберальна партія навіть відклала була свою номінаційну конвенцію до того часу, доки не відбудеться в Едмонтоні конвенція ліберальної партії, на якій старався про номінацію В. Гавреляк. Веґревильські ліберали сподівалися, що, якщо Гавреляк не дістане номінації в Едмонтоні, то може погодиться тоді кандидувати в веґревильській окрузі, де він був би дістав легко номінацію й мабуть був би виграв вибори, бо він походить родом з тої виборчої округи й там досить відомий. Одначе Гавреляк таки відмовився кандидувати з Веґревил й рішився кандидувати як незалежний кандидат в Едмонтоні, де вибори програв.

Тепер В. Гавреляк не бере безпосередно живої участи в політиці, але він має свої давні добрі зв'язки з різними політиками й ці зв'язки далі піддержує. Гавреляк займається тепер лише своїми приватними бизнесами, яких він має чимало й троха уділяється в праці в українській греко-православній громаді св. Івана де він був навіть головою церковного комітету, а тепер будує, для тої громади дім для пенсіонерів. Його приватні підприємства є великі й є їх чимало. Він є власником двох чи трьох готелів, одного чи двох мотелів, має кілька чиншових будинків та уділи в різних компаніях. Він є одним з наших найбільше успішних купців і промисловців і вміє вести свої всі підприємства прибутково. Від звичайного фармерського хлопця до свого сьогоднішнього становища В. Гавреляк дійшов завдяки своїй вродженій інтелігенції, своїм здібностям та своїй працьовитості. Він працює дуже багато, сам турбується всіми справами й тому мусить у всему мати успіх.

На цьому я й закінчив би свою досить довгу історію про Василя Гавреляка. Але, у зв'язку з деякими завваґами моїх знайомих, хочу ще додати кілька слів.

Багато з моїх знайомих, читачів „Українських Вістей", дорікали мені, що я написав за В. Гавреляка аж надто багато. Дехто казав, що він собі на те не заслужив. Інші мали відносно В. Гавреляка ще інші застереження. На те все я хотів би дати своє пояснення.

Передусім я не старався виправдувати поступування В. Гавреляка. Я писав його історію. А в історії пишеться те, що було, чи було правильне, чи було неправильне. Я не почуваю за собою права Гавреляка хвалити, чи осуджувати. То не моя справа, хай його судить за його поступування українська громада в Канаді та історія.

Гавреляк прибув до Едмонтону зовсім незнаною людиною, не мав за собою ніяких великих успіхів, ані осягів. Таких людей, що прийшли до Едмонтону десь із фармів було чимало. Але про багато з них ніхто нічого не знає. Залишилися в людській пам'яті ці, що щось зробили до чогось добилися. З наших канадських українців вибилося чимало на передові місця. Згадаю от хоч би таких, як вінніпеський мейор Ст. Дзюба, або кол. міністер в уряді Дж. Діфенбейкера, а тепер суддя для справ канадського громадянства М. Старчевський (Стар) та багато менше відомих. Гавреляк зробив для Едмонтону дуже багато, але деякі його незручні потягнення ослабили його заслуги. Замітне м.ін., що Гавреляк боровся довгі роки за побудову другого трансканадського шляху до Ванкуверу т.зв. „Єлловгед рут", який вкінці й збудовано. Але, як прийшлося до відкриття того шляху, то всі інші забрали собі заслуги, а Гавреляка навіть не згадали, хоч він присвятив тій справі дуже багато часу й багато труду.

А я написав Гаврелякову історію, бо він таки є небуденною постаттю між канадцями українського роду. Я Гаврелякові допомагав багато в його передвиборчих кампаніях лише тому, що він був українського роду й, на мою думку, тоді на те заслугував. Я за те не мав від нього ніяких користей, ані ніякої заплати. Я вправді маю бюро продажу нерухомостей, але Гавреляк до мене ніколи не звертався за посередництвом, щоб я заробив щось на продажеві якихось його будинків. Хоч я й моя дружина за ним працювали дуже багато, то він нам за те не платив. Що правда, він нам гарно подякував й післав моїй дружині квіти та цукерки.

Я згадую тут про те лиш тому, щоб мене не підозрівав хтось, що я писав так багато про Гавреляка, бо він мені чимось прислужився, чи дав мені заробити на посередництві в продажеві його підприємств. Я написав про нього обширно, бо Гавреляк є одним із замітніших нащадків наших українських піонерів, які, хоч виросли на фармі й не здобули вищої освіти, своїми здібностями вибилися на передове місце серед канадської спільноти й тому він заслуговує на те, щоб написати про нього дещо більше, як про звичайних наших поселенців,

Калгари, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА МИСИКА

В понеділок, 24-го липня відійшов у вічність бл. п. Петро Мисик у калгарському шпиталі Футгилс.

Петро Мисик, син Василя і Евдокії народився 25-го червня, 1936 року у Кридор, Саскачеван. До 1952 року проживав зі своїми родичами на фармі у Кридор, а 1952 року переїхав до Летбридж в Алберті, де відчинив Тексі бизнес (Єллов Кеб). В 1971 році він захворів і перебував у шпиталі в Летбридж, звідки перевезено його до калгарського шпиталю де й помер, прийнявши св. Тайни.

Покійний походив з доброї християнської родини, якого батьки є активними членами парафії в Блейнленік, Саск., в яких перебувають священики, що приїздять на богослуження.

Крім горем прибитих родичів, залишив покійний сестру Анну, брата Івана, 5 братанків і одну братаницю.

Похорон відбувся з української католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці в Калгарах дня, 27-го липня, 1972 р., який відправив о. Б. Лозинський.

З нагоди похорону передано 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

М. В.

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

KATHY & ED'S ROOFING
Переробляємо та направляємо дахи
ДАЄМО КЕДРОВІ ҐОНТИ ТА ПОКРИВАЄМО ДАХИ НА ҐЕРЕДЖАХ
Для кого ми вже раз працювали, той кликатиме нас постійно
— ОЦІНКИ та ІНФОРМАЦІЇ ДАРОМ —
Найнижчі ЦІНИ в Едмонтоні
ТЕЛЕФОНУЙТЕ до нас в кожній порі дня
Тел.: 454-5966

Владика Василь (Величковський) в Міннеаполісі

РУКАМИ, ЯКІ НЕДАВНО БУЛИ ЗАКУТІ В КАЙДАНИ, БЛАГОСЛОВИТЬ ЗОЛОТІ ХРЕСТИ

Парафія св. Константина, якої парохом є шамбелян о. д-р Степан Кнапп дочекалася великої честі. Ісповідник віри Владика Василь (Величковський) поблагословив шість золотих хрестів на копули нового величавого Божого дому під візванням св. Константина.

Торжество відбулося в неділю, 20-го серпня ц.р. Владика Василь, в асисті о. протоігумена М. Гринчишина, о. М. Бутринського з Чікаґа, о. Л. Корчинського зі Ст. Луїс і пароха монс. С. Кнаппа, з дияконом о. І. А. Кротцем та капеляном о. крилошанином С. Іжиком з Вінніпеґу відслужив Архиерейську св. Літургію та поблагословив золоті хрести.

Владику Василя запросив на те торжество о. парох за благословенням Владики Ярослава Ґабра.

Після приїзду до Міннеаполіс привітав Владику Василя о. парох. При привітанні була також найближча родини Владики Василя, д-р Н. Давидович з дружиною з Міннеаполіс і д-р З. Матвійчук з дружиною, який привіз Владику автом з Вінніпеґу.

Був гарний соняшний і гарячий день. На привітанні і св. Літургії було дуже багато людей. Церква (маронітів) була переповнена.

В часі св. Літургії виголосив Владика Василь проповідь, глубоку змістом. Благословення хрестів для нової української церкви відбулося після св. Літургії.

Опісля відбувся бенкет на честь достойного гостя в шкільній авдиторії. В часі бенкету знову промовляв Владика Василь. Його промова зворушила до сліз присутніх, як вони слухали, що переживає і що терпить наш нарід разом зі своєю Церквою.

В промові Владика Василь звернув увагу на дуже пекучу справу, а саме покликання до священичого стану, чи радше брак охоти в тих, яких Ісус кличе, бо покликань багато, а охочих іти за покликом Христа мало.

Виклади української історії

НА АЛБЕРТСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

В надходячому академічному році 1972-73 на Албертському університеті в Едмонтоні викладатиметься курс історії України англійською мовою. Курс кредитований (шість пунктів за оба семестри) і він відкритий не тільки для студентів суспільство-знавчих і гуманітарних відділів, але і для студентів інших дисциплін, які можуть його брати як додатковий курс (,,опшенс").

Перший семестр (Іст. 327). „Початки новітньої України". Розвиток українського народу від середини шіснадцятого до кінця вісімнадцятого століття: Україна в складі Польсько-Литовської держави; виникнення й занепад Козацької держави; суспільні відносини й культурні течії козацької доби.

Другий семестр (Іст. 328). „Новітня історія України". Розвиток українського народу від половини дев'ятнадцятого століття до наших днів: російський і австро-угорський імперські режими на українських землях; суспільні відносини й національний рух; революція 1917 р. і визвольні змагання; УРСР за минуле півсторіччя.

Кожний семестр становитиме самостійну цілість і на нього можна буде записатися окремо. Проте для кращого зрозуміння другої частини побажано, щоб зацікавлені студенти прослухали теж перший семестр.

Курс відбуватиметься в будинку „Торі" кімната ч. 1-103, раз у тиждень в понеділки, год. 6 до 8.50 вечора. (На бажання більшости слухачів час може бути пересунений на пізніше.) Перша лекція буде в понеділок 11 вересня. За докладнішими інформаціями слід звертатися до секретаріяту історичного відділу Албертського університету (Тел. 432-3270).

Курс української історії читатиме професор Іван Л. Рудницький. Проф. Рудницький закінчив свої студії в Европі і здобув докторський ступінь на Карловому університеті в Празі. В Америці він працював як професор на історичних відділах ЛяСалль коледжу в Філядельфії та Американського університету в Вашингтоні Д.К. Він є автором наукових праць з історії України дев'ятнадцятого століття й української суспільної думки. В березні 1970 р. він виголосив в Едмонтоні в рамках місцевого університету меморіяльну Шевченківську лекцію, а з 1971 перейшов на постійну працю до Албертського університету. В наступному академічному році він читатиме, поряд з курсом української історії, ще такі інші курси: цілорічний курс історії Східньої Европи (народи балтійського наддунайського й балканського обширів); в відділі політичних наук, курс про радянську політичну систему (осінній семестр); крім цього він керуватиме міждепартаментальним семінарем для дослідів над Радянським Союзом і Східньою Европою.

Викладання української історії започатковано в Едмонтоні в минулому академічному році внаслідок наполегливих заходів українських громадських чинників. Це слід уважати за визначне досягнення, бо це вперше на котромусь канадському університеті впроваджено кредитовані курси історії України, нарівні з курсами історії інших народів. Українці Едмонтону можуть пишатися з того, що їхнє місто в цьому відношенні випередило інші осередки Канади й ЗДА. Але закріплення цього досягнення, себто перетворення курсів української історії на постійні, залежатиме від того, чи вони знайдуть відповідну підтримку збоку студентства. Про це слід пам'ятати українській едмонтонській громаді зокрема студентам і їхнім батькам.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

Вісті з Едмонтону

20-літний ювілей музею ЛУКЖ в Едмонтоні

Останній Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ відбувся в березні цього року й відмітив 20-річчя музею ЛУКЖ й доручив управі відзначити цей ювілей окремим святом. Єпархіяльна управа й музейний комітет приготовляють ювілейне свято на неділю, 24 вересня ц.р. в залі Українського Народнього Дому.

Крім ювілейної програми, відбудеться того дня виставка музейних експонатів як: оригінальні сорочки з різних частин України, які привезли зі собою й подарували наші піонери. Далі буду виставлені експонати, які випрацювали члени музейного комітету а то: декоративні рушники, таблиці з українськими швами. Збірка ляльок в одягах з різних частин України. То є унікальні збірки музею над якими членкині комітету працюють вже через кілька років.

Відділ ЛУКЖ приготовляють для гостей чайне прийняття. Музейний комітет приготовив також розиграш із дуже цінними нагородами як: лялька; дівчина з Полтави, козак, кераміка й інше. Книжечки для виграшу, в ціні 1 доляра, музейний комітет розіслав прихильникам музею й просить про піддержку. Книжечки можна дістати в п-і О. Грабар 11614 - 130 Ст. З нагоди цього ювілейного року, Єпархіяльна управа й музейний комітет заплянували курси української вишивки, писання писанок і кераміки. Курси розпочинаються 15 вересня й будуть трівати до 15 грудня ц.р. Вони будуть ведені під керівництвом й приміщенні всіх 8-ми відділів ЛУКЖ в Едмонтоні.

На курси повинні ходити в першу чергу членкини ЛУКЖ, молодь українських парафій, але також можуть зголошуватися й нечленкині й будуть прийняті, якщо буде місце. Зголошуватися на курси треба до голови відділу ЛУКЖ вашої парафії. Ці курси влаштовує Єпархіяльна управа за допомогою федерального уряду. На закінчення цих курсів плянується спільна виставка робіт, виготовлений на курсах.

О. Гай-Головко приїде до Едмонтону

Олекса ГАЙ-ГОЛОВКО

(юк) На запрошення Літературно-Мистецького Клюбу в Едмонтоні матиме в нашому місті свій авторський вечір у залі УНО, в неділю, 24 вересня ц.р., о год. 3-ій пополудні, відомий український поет Олекса Гай-Головко, що постійно живе в Едмонтоні. Вечером проводитиме Тарас Литвяк, голова Клюбу.

О. Гай-Головко народився 12 серпня 1910 року в селі Писарівка, Крутянського району на Поділлю в сім'ї учителя і псаломщика, якого пізніше арештовано і заслано на Сибір, де він помер.

В Писарівці поет закінчив семирічну школу, а потім, не зважаючи на своє соц. походження і переслідування, встиг ще закінчити Красносільську агрономічну школу, а ще пізніше, в 1931 році, теж факультет літератури в Ленінграді. В 1939 році йому пощастило переїхати до Львова, а звідти, в другій половині 40-их років, до Англії і Канади.

Літературну діяльність почав Гай-Головко рано, надрукувавши в 1931 році „Баляду про Федька", а навесні 1934 року надрукував свою першу книжку поезій „Штурмові баляди".

Під впливом Аркадія Любченка він почав писати оповідання і надрукував їх у двох збірочках: „Світання, 1936", і „Десять новель", 1937.

З того часу, вже вирвавшись із совєтського пекла, опублікував ще такі поетичні і прозові твори: „Сурмач", Краків-Львів, 1942, „Коханіяда", Авсбург, 1947, „Поєдинок з дияволом", повість, Вінніпеґ, 1950, „Одчайдушні", повість, Вінніпеґ, 1959, а в 1970 році появився перший том його поетичних творів під фірмою „Нових Днів", Торонто.

Літературний, зокрема поетичний доробок Гай-Головка найшов широке визнання в українській еміґраційній критиці. Високу оцінку поетичній майстерності Гай-Головка дали покійні вже Евген Маланюк і Володимир Державин. А Юрій Шевельов написав про його поезію ось що: „Вірш авторів на заздрість легкий, репертуар образів, метафор і пуант багатий і гнучкий".

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Вписи до Пласту дітей від 7 років вгору, в „Пластовому домі" 10150 - 79 вулиця, в суботу, 9 вересня в год. 4 пополудні.

Сходини відбувюаються кожної суботи в год. 4.00 попол.

* * *

Неділя, 17 вересня:

о год. 3-ій попол. у залі УНО, 10629 - 98 вул. заходами Організації Українок Канади відбудеться зустріч з відомою журналісткою Вірою Ке з Торонта. Після програми чай. Управа ОУК запрошує до участи все українське громадянство Едмонтону.

* * *

Неділя, 24 вересня:

о 3-ій год. попол., в залі УНО авторський вечір письменника й поета Олекси Гай-Головка, заходами Літературно-Мистецького Клюбу.

Рідна школа при церкві св. Юрія

Субота, 2 вересня — год. 9 рано Служба Божа на отворення рідношкільного року. По Службі Божій вписи до кляс 1-6 та на українсько-анґлійський відділ.

Поодинокі кляси будуть мати науку:

5 кляса щосереди від год. 5-8 вечора;

6 кляса щочетверга від год. 5-8 вечора;

4, 3 і 2-га та українсько-анґлійський відділ щосуботи від год. 9-12 в полудне.

1-ша кляса щосуботи від год. 12.30-3.30 пополудні.

Рідна школа УНО

Управа філії УНО в Едмонтоні повідомляє, що, як минулого року так і в шк. р. 1972-73 буде при філії УНО (1019 - 98 вул.) зорганізована 1 Рідна школа (учителька п-і Бумбак) 2) дитячий садочок (учителька п-і Солтикевич) і 3) школа народніх танків (учитель М. Куць).

Вписи до тих шкіл відбудуться в четвер 7-го вересня від год. 6-8 вечора.

Українські курси в Грант МакЮен

Українська мова в Канаді, а спеціяльно в провінції Алберті, здобуває все більше признання загального громадянства й уряду. Крім Рідних Шкіл при наших парафіях і залях, і Курсів українознавства, наші діти можуть вчитися української мови в „гайскул", при чому курс української мови має повний кредит на рівні з іншими мовами. Наша молодь може продовжувати вивчати українську мову і в університеті, в департаменті Слов'янських Мов, де курси української мови, як початкові так і старші, є досить популярні між студентами українського, а навіть і деякими неукраїнського походження.

Для дорослих, старших і молодших, існує інша добра нагода навчитися української мови. Новозаснований Грант МакЮен Ком'юніті коледж вже пару років дає вечірні курси української мови для мешканців Едмонтону і околиць. Цього року Академічним відділом Коледжу заплянований початковий курс української мови 101, який матиме повний дипломний кредит. Цей курс буде викладатися щовівтірка, о год. 7 — 10 вечора. Реєстрація відбуватиметься від 29-го серпня до 25-го вересня. По всі інформації треба дзвонити до:

Admissions Office, Grant MacEwan Community College, Ph. 425-8810.

Коледж веде тепер переговори з урядом, щоб цей курс 101 був визнаний на рівні з українським 12-тої кляси державних шкіл. Але для цього треба перше, щоб курс мав успіх між громадянством. Якщо не запишеться на курс найменше 10 осіб, курс не відбудеться. Між українською громадою в Едмонтоні напевно є багато осіб українського походження, які не мали раніше змоги навчитися мови своїх батьків. Сподіваємося, що всі читачі „Українських Вістей" подбають про те, щоб розголосити як слід цю нагоду і довести до відома зацікавлених.

Реєсраційні анкети можна отримати в слідуючих канцеляріях Коледжу:

1. Student Affairs Office, 10046 - 101 A Ave., Ph. 425-8813.

2. Cromdale Campus, 8020 - 118 Ave., Ph. 479-8344.

3. Old Scona Campus, 10523 - 84 Ave., Ph. 439-4322.

4. Assumption Campus ,10765 - 98 Street, Ph. 424-1063.

Ірина Суховерська

ПЕТРО ШЕЛЕСТ В УКРАЇНІ: ПЕРСОНА НОН ҐРАТА

Борис ЛЕВИЦЬКИЙ:

Коротко перед відвидинами американського президента Р. Нікcона в СССР, усунено зі становища голови президії Верховної Ради УРСР Петра Шелеста якого перенесено на досить підрядне становище в Москві. У зв'язку з усуненням Шелеста з його становища кружляли різні поголоски та припущення про причини його усунення. Нижче передруковуємо з „Українського Самостійника" статтю доброго знавця совєтських відносин Б. Левицького про цю справу.

Ред.

* * *

Президія Верховної ради СРСР назначила 19 травня ц.р. Петра Шелеста заступником голови Ради міністрів СРСР. В тому самому часі відбувся в Москві пленум ЦК КПРС, на якому обговорювали справи зовнішньої політики. Реферував їх генеральний секретар ЦК КПРС Леонид Брежнєв; серед дискутантів не було Шелеста. Відкликання Шелеста з України є найважливішою персональною зміною в СРСР після XXIV з'їзду КПРС. Тому таке велике зацікавлення світової преси цією подією.

Впадає в очі, що майже в усіх поважніших коментарях усунення Шелеста з України інтерпретують та насвітлюють дуже подібно. Повторясть ся теза: Шелест належав до «яструбів» в кремлівському керівництві, був проти договорів Москва—Бонн, не схвалював заходів щодо відпруження взаємин та налагнання співпраці з США і взагалі був противником миролюбного Брежнєва. Радянське керівництво, усуваючи Шелеста, продемонструвало тим свою миролюбну політику.

Якщо ж запитатися цих коментаторів на якій підставі вони так інформують читачів, то їх відповіді можна звести до таких основних тез: Шелест був 1968 р. за збройною інтервенцією в ЧССР (дехто твердить навіть, що то він був «головним» ініціятором інтервенції); в Україні він робив пропаґанду проти договорів Бонн—Москва і загалом проти Західної Німеччини; він був найвиразнішим «яструбом» у Політбюрі. Такі твердження підмальовуються деколи завваженнями з дуже підозрілого орсеналу, мовляв, «вічні бунтарі українці знову показали своє обличчя», додаючи всілякі соковиті епітети в бік українців. Передують у тому концерті журналісти, але з прикрістю треба ствердити, що подібні нісенітниці висловлюють або пишуть відомі совєтологи та експерти східно-европейських справ.

Дозвольте на диґресію, кілька слів на поширену на Заході тезу про «яструбів» і «голубів» у Кремлі. Цим шабльоном послуговуються вже здавна в США, де така «робоча метода» для загальної характеристики керівних політичних груп та їх настроїв є виправдана. Але стосувати її до радянських умов є зовсім помилковим, бо при тому не береться до уваги спеціяльного характеру радянської системи панування та іґнорується «ленінські норми», на яких базується там політичне життя. Трактуючи справу з чисто людського погляду, треба допускати, що серед членів Політбюра є всілякі думки та погляди на те, як треба розв'язувати поточні внутрішні та зовнішні проблеми. Розбіжність думок у стадії підготови рішень є нормальним явищем, особливо при розв'язуванні комплексних і складних питань. На Заході існують «спеціяльні» кола, які твердять, що вони знають час до часу хто і як під час засідань (закритих!) ставиться до той справи. Навіть якщо справді так, то того рода інформації мають мінімальну політичну вартість, скільки «ленінські норми» допускають розбіжности, але тільки в дискусіях. З моментом, коли западе рішення членів Політбюра більшістю голосів, меншість мусить повністю підпорядкуватися цьому рішенню. Впродовж півсторіччя партійна бюрократія і державне керівництво виховуються в дусі таких норм. Вони, очевидно, є недемократичні, але забезпечують «монолітність» партії «нового типу». Отже теза про «яструбів» і «голубів», як підстава нібито дослідів — хто з ким, хто проти, хто за — в застосуванні до радянської дійсности є фальшивою і в ефекті шкідливою. Не зважаючи на те, всілякі спекулянти радо послуговуються цією тезою, щоб доказувати свою нібито поінформованість, або просто для сензації. Тому залежно від «погоди» або «ґешефту» представляють Брежнєва раз, як «яструба», інший раз, як «голуба»; Косиґіна називають здецедованим «голубом», хоча він в 1968 р. був виразно за збройною інтервенцією в ЧССР і грубо та по хамськи відносився до деяких чеських «ревізіоністів»; Шелепін має хіба прикмети хамелеона, бо він дуже мінливий — раз суперяструб, інший раз миролюбний голубчик.

Спекуляції про «яструбів» та «голубів» у радянському керівництві є джерелом всілякої дезинформації, а крім цього вони спотворюють саме поняття «опозиції». В керівництві є джерелом всілякої дезінформації, а крім цього вони спотворюють саме поняття «опозиції». В керівництві партійної бюрократії опозиція не має нічого спільного з розбіжностями думок перед рішенням, вона могла б постати щойно тоді, коли б деякі керівники чи функціонери не зважаючи на рішення партії, в словах і вчинках далі заступали іншу настанову. Згідно з пануючими в КПРС нормами їх негайно виключили б з партії. Якщо, напр., Шелест виступав би проти лінії партії в зовнішній політиці, то його не призначили б на посаду заступника голови Ради міністрів СРСР, але викинули б з партії. Деґрадація визначних функціонерів приходить завжди в висліді незадоволення керівництва їхньою діяльністю в рамах даної їм компетентности. Тільки в винятковик випадках відограють ролю якісь персональні інтриґи або поведінка (не політичного характеру), несполучна з «честю комуністичного діяча».

УСУНЕННЯ ШЕЛЕСТА — ГРІМ З ЯСНОГО НЕБА

Насправді відкликання Шелеста з України є пов'язане передусім з дуже складними розвитками і подіями в Україні. Було б зайвим і безпідставним представляти Шелеста, як нового «мученика» за українську справу. Але, щоб зрозуміти заіснувалу ситуацію, треба коротко і без упередження насвітлити ролю Шелеста в Україні за останні роки. Якщо взяти до уваги велику активність Шелеста в травні ц.р., то тоді ще не було жадних підозрілих моментів, які вказували б на його швидкий упадок. 1 травня він промовляв на Хрещатику в Києві і порушив найпекучішу проблему республіки: гостра зима і взагалі несприятливі кліматичні умови викликали конечну потребу переборотн втрату і рятувати жнива з найбільшим зусиллям всіх, не лише селянства. Шелест особисто очолив цю акцію. Українська радянська преса повідомляла, що в половині травня відбувся ряд конференцій у Києві, Черкасах, Херсоні, на Криму і по інших районах України, на яких обговорювались сільськогосподарські проблеми. Шелест виступав усюди з промовами. 11 і 12 травня він брав участь у республіканській конференції для проблем зрошування в Сімферополі. Коротко перед відкликанням з України, 16 травня, він прийняв у Києві делеґацію східно-німецької СЄПН (Соціялістичної єдиної партії Німеччини), яку очолював Ґрюнберґ. Це показує, що Шелеста вирвали з гущі важливих завдань нагло і несподівано.

Петро Юхимович Шелест народився 1908 р. в селі Андріївка (тепер Харківська область). В 1928 р. він вступив до партії; від 1932 до 1940 р. працював на заводах Маріюпіля і Харкова; 1935 р. закінчив Маріюпольський металурґійний інститут. Під час єжовщини Шелест був керівником виробництва і головним інженером одного харківського заводу. Політичну кар'єру він почав з 1940 р. в харківському партійному апараті. Пізніше став керівником відділу воєнної індустрії в Обласному комітеті КПРС у Челябінську. В 1947 - 1954 рр. Шелест був директором різних заводів у Ленінграді і Києві. В 1952 р. кандидат, а в 1956 р. член ЦК КП України. З посту першого обласного секретаря КПУ в Києві, в липні 1963 р. він став першим секретарем ЦК КПУ, в тому ж році кандидатом, рік пізніше членом президії ЦК КПРС. В його кар'єрі вражає сполучення партійних завдань з продукційними.

Коли розглянути діяльність Шелеста в Україні, можна завважити своєрідну амбівалентність його особовости. Як непримиренний ворог «ревізіоністів», «буржуазних націоналістів» і «сіоністів», він заступав твердий курс супроти чесько-словацьких ревізіоністів і був за інтервенцією в серпні 1968. Вирішальним у тому була ситуація в Україні; Чехо-Словаччина межує безпосередньо з УРСР; між обидвома республіками існували особливо інтенсивні взаємини; велика частина української інтеліґенції симпатизувала з чесько-словацькими реформами. Також теза, що Шелест не був прихильником договорів з Федеративною Німецькою Республікою відповідає, мабуть, правді. Але й при тому, як і в інших справах, важили для нього перспективи України. Адже він довгий час і наполегливо роз'ятрював спогади про злочини німецьких окупантів, щоб послуговуватись тим «національним елементом», як засобом проти орієнтації на Захід.

ШЕЛЕСТ І НАПРУЖЕННЯ В УКРАЇНІ

Як у зовнішній, так й у внутрішній політиці Шелест був проти всякої лібералізації і за ідеологічним вириструнченням. Але з другого боку він був, як правильно завважує Рідмюллер у «Зюддойче Цайтунґ», «репрезентантом реґіоналізму, підкреслював особливі господарські інтереси союзних республік, тенденція, що в Україні провадила до гострішого викарбування національного почуття». Цієї двоторовости Шелест не зумів перемогти чи сполучити в синтезі; вона була для нього причиною частих, прикрих провалів.

Відомою є, напр., справа літературнгоо критика Івана Дзюби і його студії «Інтернаціоналізм чи русифікація». Цю марксистську аналізу радянської національної політики Дзюба опрацював на замовлення партійного керівництва УРСР. В грудні 1965 р. ця праця була скерована на адресу П. Шелеста і голови Ради міністрів УРСР В. Щербицького. Щойно коли один примірник цієї праці Дзюби продістався на Захід і вона була видана в кількох мовах, постала з того приводу політична афера.

БАТУРИН

Історична повість (46)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Вже вони в плавнях. Уже перебралися на другий бік ріки, вже й заграва, що б'є від догорюючого города, не зраджує їх ворогам.

Приймають збігців у свою опіку ліси й поля.

ПОЛІТАВ СНІГ

Політав сніг. Зразу дрібними, а там і великими, щораз густійшими платками. Та не білими, а червонуватими, рудими, ніби паленів на вид того, що діялося кругом. Сипався сніг. З чорно - бурих хмар, мов з величезного решета, сипався тихо, густо, одноманітно на руїни міста, на згарища і на безчисленні трупи, що лежали кругом, ніби, казав би ти, милосердне небо хотіло вкрити смертельним рядном того великого покійника, якому на імя — Батурин . . . Втихомирися, засни, ти заслужив собі на вічний упокій!

Але вітер не хотів спокою. На пожарищі зривалися вітряні труби, поривали попіл, іскри, недотлілі ганчірки, жмутки людського волосся, гралися ними, мішали все те з білим сніговим пухом у сумішку бруду й несли на Гончарівку. З глумливим сміхом і з реготом діявольським кидали на гетьманський двір.

Чорт женився з бідою. Тішився радістю великою з приводу свого нинішнього тріюмфу.

Такого Каїнового вчинку не бачив він давно. Цвітучий город перемінено в одну довгу та широку могилу, людському тілу завдано нову велику рану, яка не загоїться довго. Цілі століття буде палити свідомість народів, як тавро, випалене на серці розпаленим залізом.

Пожежу гетьманського двору вже пригашено. Варти стоять кругом і не пускають нікого. Неодна ватага солдатів заганялася туди причуваючи добру наживу. Але їх здалеку відганяли, як круків від падлини. Світлійший приказав, щоб у грабіжників стріляти, а кого з награбованим добром приловлять, того на гіляку.

Перед головними ворітьми, у сторожівні, стоїть московський офіцер. Він пильно стежить, щоб ніхто до двора не наближався. На липах вїздової алеї хитається кілька чорних мішків. Так здалеку, в нічних сутінках, мов вибілює, сніг. Жадоба гетьманських скарбів завела їх туди.

Тихо круг гетьманського двора. Живої душі тепер у ньому нема. Лиш біла паня ходить по покоях, руками чеше довгі коси і зітхає.

Двірська прислуга, розуміючи, що не оборонить панської домівки, розбіглася на чотири вітри. Кого дігнали і вбили, а кому поталанило дібратися крізь великий гетьманський сад до очеретів і лодкою передістатися на другий бік.

Тільки старий дворецький не втікав. Як надбігла перша московська ватага, він собою заступив їй двері.

«Покажи нам, де гетьманські скарби?»

«Не знаю. Я їх не ховав».

«Половина тобі, а половина нам. Не бійся, не скривдимо. Покажи!»

«Не знаю і не покажу».

«Так ми тебе», — і почалася намова не словами, а ділом.

Питали його кнутами й огнем, — не виявив нічого. Скатованого вкинули до темниці, щоб нарозумився.

Там він руку на себе наложив.

Старий лірник навязував струни на обсмаленій бандурі, ніби він важнійшого діла й не мав. Так його й застали грабівники.

Гадаючи, що це гетьманський бандурист, стали приндиратися до нього. Обиджений бандуру на голові обидника розбив.

За те й лежить тепер під старими липами біля двора і зимний сніг накриває його і його розбиту бандуру . . . Присипає.

Гойдаються на гиляках повішельники, гиляки скриплять, товчеться гайворіння над ними, варти стережуть гетьманського двора, Батурин стогне, ридає, реве.

Вартові зустрічаються з собою. «Ріжуть наші».

«Таке не гладять».

«Здалеку страшно, а зблизька привикаєш».

«Всякого норову люди бувають. Наше діло робити, що велять».

«А совість?»

«Бачив ти її?»

«А ти?»

«Відколи мене в камаші встромили, забув про неї. Для нас, брат, нема тепер ні совісти, ні Бога, а є одно — начальство».

«На — чальство . . . і розходяться у ріжні боки, бо з вартівні вийшов офіцер.

Але й він, почувши нестямений зойк і гул, затулює уха рукою і подається назад.

Скриплять гіляки, гайворония товчеться, сиплеться зимний сніг, великими, густими платками, крізь котрі, ніби крізь сітку, мерехтить червона заграва.

Сніг перемагає огонь. Гасить те, чого не вгасила людська кров.

Вже його кругом двора нападало стільки, що весь двір, ніби в білу сорочку вбрався. А всеж таки, як сильніше вітер повіє, на тім білім рядні видно золоті та криваві полоси. Хитаються гіляки і від них чорні тіни на білий сніг падуть.

Сніг паде.

* * *

Великий гетьманський сад. Зразу у ньому липи, ясені, клени, а поміж ними стежки, вулички вються, то знов, розлогі муравники зі статуями і грядками всіляких заграничних квіток, то ставок з містком до острову, а там уже ні стежок, ні грядок, лиш усяка деревина, усякі корчі густо по власній уподобі ростуть, ніби це не сад, а прямо дикий байрак, котрому й кінця немає.

Тільки деінде захована поміж корчами самітня лавка стоїть. Тут гетьман любив відпочивати. Дивився на небо, на хуторі далекі, розкинені кругом, на церкви з золоченими хрестами, що мерехтіли в синій далечині, дивився і думав про долю тієї країни.

Тепер, — усе те присипане снігом, ні стежокдоріжок не пізнати, ні статуй, тільки на одній з лавок, ген далеко в глухім гущавнику, від поля, щось чорне бовваніє.

Сніг паде . . .

Сніг, білий, зимний, так рівно, спокійно паде. Може він горами великими ляже, аж до неба . . . Може вкриє собою і живих, і трупів, і зло, і добро. І не буде ні пожежі, ні крови, лиш один великий, білий, німий і бездушний спокій. (Думка врывається, як павутина. Мотря не може її зловити. Являється нова.)

Тими стежками колись «він» ходив. Може це його думки шелестять з останніми листками . . . (Зжахнулася . . .) Він? . . . Гріх думати про нього . . О, ох, який там плач, який там шльох . . . терновий вінець, колиж тому кінець? . . .

Мотря хусткою голову обтулює щільно.)

Сніг паде . . .

(Думка шовковою ниткою снується.) . . . Там, у тому дворі прощалася з «ним» . . . Як поїду за Десну, не верну аж на весну . . . Гадала, на крилах прилетіть, — не до неї, а до столиці . . . Не поспів . . . А тепер — запізно . . Тепер усьому кінець . . лиш не її. . . (Затулює уши руками.) . . . Той крик вверчується в мозок. Перед ним не втечеш, — хіба сховаєшся у себе. . .

ДЛЯ МОЛОДІ ТА СТАРШИХ

День другого липня цього року ввійде в історію не лише відділу Братства Українців Католиків Саскачевану при катедрі св. Юра в Саскатуні, але й цілого Саскачевану. В цьому дні губернатор Саскачевану д-р С. Воробець офіційно відкрив найбільший штучний водний басейн до купання в Саскачевані.

Приготування до того відкриття провадилися вже від ранньої весни. Члени катедрального відділу БУКК, відділу ЛВУ, УКЮ, Пласт-у та ЮСУМ-у дали сотки годин дарової праці в прочищенню площі довкруги басейну, виложення дна басейну камінням та дрібним піском, віднові малювання цементових стін тощо.

Хоч погода була непевна, зібралося в неділю, другого липня в Українському парку понад 500 осіб, щоби взяти участь в офіційному відкритті купального басейну. До того поважного числа учасників причинилося запевнення губернатора, що він приїде напевно, хоч би навіть прийшлося відкривати басейн під парасолем.

О год. 12-ій полудня о. крилошанин В. Івашко відправив біля басейну полеву Службу Божу. До Служби Божої співав хор катедри св. Юра під проводом п. С. Чепиги.

По Службі Божій приявні мали нагоду з'їсти обід, котрий приготовили жінки членів катедрального відділу БУКК. Перед 3-ою годиною відділи Пласту, ЮСУМ-у в одностроях, катедральний молодечий хор, хори ЛУКЖ та катедри св. Юра, запрошені гості та всі приявні зібралися бля плятформи, що була призначена для губернатора та спеціяльно запрошених гостей. Точно о год. 3-ій ввійшов на трибуну губернатор Саскачевану д-р С. Воробець в товаристві своєї дружини та адютанта судді Е. Бойчука. Появу губернатора та його дружини приявні прийняли довготривалими оплесками. Між запрошеними гістьми були: о. декан П. Криворучка, о. ректор І. Ворона, інжинер Л. Ляшин, котрий багато причинився в плянованні не лише басейну, але й цілого парку, п-і К. Гнатюк — дружина покійного Володимира Гнатюка, за котрого старанням куплено 80 акрів землі, що на них між іншими і збудовано купальню, контрактор З. Петрик з дружиною, о. крилошанин В. Івашко, д-р М. Стадник, голова Крайової управи БУКК, голова катедрального відділу БУКК п. Ст. Войтович бувший власник тої землі п. Морган з дочкою та доповідачі Т. Баран та голову катедрального відділу УКЮ п-а Р. Бойко. Програмою проводив п. К. Мельник, голова катедральної парафіяльної управи та кол. голова катедрального відділу БУКК. В мистецькій програмі виступили молодечий хор при катедрі св. Юра під проводом п. П. Гненного та хор ЛУКЖК і катедральний хор під проводом п. С. Чепиги. Доповідь про історію „Українського парку" в українській мові мав відчитати пластун юнак Т. Нагачевський та з причини захворіння на горло — цю доповідь відчитав колишній пластун-Скоб Т. Баран. В англійській мові відчитала доповідь голова відділу УКЮ при катедрі св. Юра панна Р. Бойко. Учениця рідної школи Гнатюк під загальні оплески приявних вручила дружині губернатора пані Воробець китицю червоних рож.

Перед офіційним відкриттям басейну губернатор Саскачевану д-р С. Воробець в українській і англійській мовах сказав надзвичайно сильну змістом промову. Він м.ін. сказав, що треба подивляти зусилля тих всіх, що причинилися до збудовання того найбільшого штучного басейну в Саскачевані та зложив гратуляції членам відділу БУКК при катедрі св. Юра за те, що вони з нагоди 40-річчя існування организації БУКК подарували цей басейн для молоді та старших. „Я вірю, що тут в майбутньому будуть виховуватися на здорових тілом та сильних характером молоді українські юнаки та юначки, що тут старші будуть мати місце на відпочинок та розваги" — сказав губернатор. Промову губернатора д-ра С. Воробця прийняли приявні довготривалими оплесками. Після тої промови губернатор довершив офіційного відкриття басейну перетинаючи ленту, що її тримали два юнаки з Пласту та ЮСУМ-у.

Після відкриття відбулися спортові змагання в бейсбол дівчат та хлопців з молодечих організацій, а о год. 6-ій відбулася спільна ватра.

На закінчення тої статті треба подати деякі важнійші події з історії „Українського парку", про котрі була згадка в доповідях.

В 1959-му році завдяки пок. В. Гнатюкові Клюб українських католицьких професіоналістів і бізнесменів закупив 80 акрів землі недалеко озера „Пайк Лейк", віддалених від Саскатуну 16 миль. На тих акрах є багато дерев, а найважнійше, що є багато джерел, котрі м.ін. використано для будови теперішнього басейну. Закуплену площу передано Саскатунській єпархії.

Єпископський ординаріят передав управу тої землі Єпархіяльної управі БУКК. Кількома наворотами було творено комітети для переведення окремих завдань чи проєктів. Велику частину праці в початках поклали Пласт та ЛВУ, які відбували тут щорічні табори для дітей і молоді. Хоч проблено деяку працю як: проведено дороги, прочищено ліс, осушено багна, придбано будинки, заведено електричний струм і телефон, покладено тимчасові водопроводи тощо то через 10 років не була розв'язана найважніша справа, а саме басейну до купання.

Перед кількома роками за благословенням Преосвященнійшого Владики Андрея (Роборецького), на ширших сходинах представників саскатунських парафій та організацій — саскатунський відділ БУКК при катедрі св. Юра піднявся великого й трудного діла — збудувати відповідний басейн до купання й цим проєктом бажав відзначити 40-ліття існування організації БУКК, котра властне в Саскатуні в 1932-ому році відбула свій перший конгрес. Не було то легке завдання та знайшлися працьовиті і відважні люди, які під проводом п. Карла Мельника — бувшого голови і п. С. Войтовича теперішнього голови катедрального відділу БУКК взялися до праці. Душею і мотором того проєкту був знаний виховник молоді пластун керівництва о. крилошанин В. Івашко. Найшлися також громадяне доброї волі, що пожертвували на будову купальні поважні суми грошей, а між ними найповажнійшу суму зложив сьогодні, на жаль вже покійний, о. радник Н. Будз.

По кількох роках жертвенної праці там, де недавно було багно, сьогодні є збудований найбільший штучний басейн в Саскачевані. Цементова стіна, яка окружає басейн поставлена на стовпах від 12 до 15 стіп, сильно скріплена залізними прутами та помальована ясно синьою фарбою. Вода до басейну приходить з джерел і перепливаючи басейн відходить до озера „Бравн Лейк" підземною рурою проміром 1 стопи. Довжина басейну південь — північ 264 стіп, ширина схід — захід 180 стіп. Південна частина у формі прямокутника — величиною 83 на 40 стіп і глибиною від 6 до 7 стіп — призначена для старшої молоді, для скоків, плавацьких змагань і гри у водний мяч. Середня у формі овалю глибиною 1 до 5 стіп — призначена для загалу. Північна частина, величиною рівна південній глибиною від 0 до 18 цалів призначена для дітей. Величина площі басейну є понад 30.000 квадратових стіп і поміщує більше як пів міліона кубічних стіп води. Басейн в одному час може вигідно помістити 500 осіб і тоді на кожду особу припаде 60 квадратових стіп площі.

Катедральний відділ БУКК, заохочений успіхом збудовання басейну, нещодавньо докупив ще 80 акрів землі так, що сьогодні для дальшої розбудови парку є 160 акрів в одному куску. Найближчими плянами є будова приміщень (паланок) для молоді, приватних „катеджів", площі для гри в голфа та приготування площ для літних і зимових спортів. Частина з новонабутих 80 акрів лежить над берегами озера „Бравн Лейк", що очевидно дає великі можливості в дальшій розбудові „Українського парку".

На закінчення слід згадати, що в 90% теперішні члени відділу БУКК при катедрі св. Юра в Саскатуні то сини й унуки перших українських поселенців Саскачевану й вони знають із статуту БУКК три точки: Українська Католицька Церква, Українська культура і канадське громадянство, що лягли в основу і цілої праці Братства Українців Католиків Канади.

Теодор Баран
прес. реф. катедрального Відділу БУКК

Всесвітл. о. крилошанин В. Івашко відправляє полеву Службу Божу.

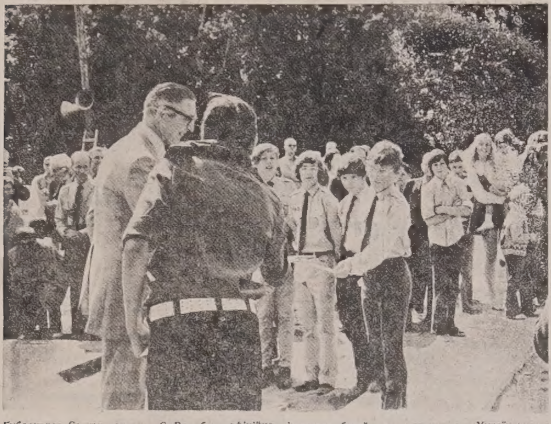

Губернатор Саскачевану д-р С. Воробець офіційно відкриває басейн до купання в „Українському парку"

Загальний вид на басейн та учасників відкриття в часі виступу катедрального хору.

Подумайте, заки їдете в Україну

Подумайте, розпитайте таких, що вже їздили, перечитайте, що пишуть ті, що вже їздили а потім ще раз передумайте, а може і ще раз й щойно тоді рішайтеся.

То правда, що наша рідна земля, наші бідні-рідні, наші міста і села, хоч у кайданах, манять нас до себе: хочби подивитися на них, подихати свіжим рідним воздухом.

І почав наш заокеанський український народ їхати в Україну. Було це добре, бо і Україну відвідали й багатьом, передовсім тут народженим українцям відкрилися очі, як насправді виглядає ота нібн „вільна Україна.

Та цього року багато змінилося. Почали звідти викидати за кордони людей, яким передше дали дозвіл в'їхати до СССР, позабирали від них заплату за першоклясні приміщення й відвезли до границь Угорщини чи Чехословаччини і, роби що хочеш.

Викидають за кордони СССР не лиш жінок і чоловіків, але також молодих юнаків, які щойно покінчили середню школу.

Майже всі польоти мусять приземлюватися в Москві й там переводять контролю. І то не аби яку. Деяких пасажирів —жінок і чоловіків розлягають до нага і шукають за літературою, золотом, рублями, наркотиками. СССР одинока країна в світі, яка не допускає до себе своїх власних грошей, бо їм треба доляриків. Але в СССР, як вам треба рублів, то здирають з вас 0.95 доляря за рубель.

Поза тими невигодами і неприємностями, КҐБ пропонує багатьом стати на їхню службу при тому згадують про родини в Україні, мовляв: хочеш, щоб їм ніщо злого не сталося, послужи нам.

Найчастіше жертвою падуть ті, що хочуть „відвідати рідне село", а їм у цьому відмовили. Вони „крадьки" виїздять на село, думаючи, що КҐБ про те не знає. Їх там знаходять, грозять, що покарають, бо вони переступили заборону і, хто знає, як справа кінчиться, бо поліція не забуде попередити, що „про те не сміє ніхто знати".

Сумні досвіди деяких відвідувачів України нехай будуть пересторогою для тих, що туди їдуть. Будьте постійно обережні, бо ніколи не знаєте, чи той, що з вами говорить, не є підставленим поліційним агентом. Всяку критику залишіть на пізніше, як повернетеся до Канади. А, якщо вам не конче їхати, не їдьте.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

ОРГАНІЗАТОРІВ
Українського Народного Союзу

на різні околиці Канади і ЗДА

Постійних і часових — На повний і частковий час приймемо на дуже корисних умовах. Постійна праця. Запевнена підставова платня. Соціяльне, життьове й акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Незвичайна нагода доповнити вдень чи вечорами свій прибуток, зокрема для студентів, пенсіонерів та жінок. Першенство мають професійні асекураційні спеціялісти. Інших — перевишколимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань. Спробуйте свої сили й запевніть собі й своїй родині майбутнє в межах солідної, української фінансової установи.

Зголошуйтеся листовно або телефонічно!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
81-83 Grand Street Jersey City, N. J. 07303
Телефон: (201) 435-8740

Богослуження: вересень

о. П. Шиндюк
9628 - 107 Ave., Grande Prairie
Ph.: 532-7017
3. вересня — Ройс 10; Рай Крофт 3 попол.
10. — Гай Прері 10; Ріно 3 попол.
17. — Гренд Прері 10; Кєнтуан 3 попол.
24. — Гайнс Крік 10; Норт Стар 3 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
3 вересня — Ст. Павль год. 8.30 рано; Ґлендон год. 10 рано
10. — Айрон Ривер год. 10.30
17. — Ст. Павль год. 10 рано
21. — Ґлендон год. 10 рано
24. — Боннивил год. 10 рано
27. — Ґлендон год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
6. вересня — Радвей 10
13. — Восетна 10
17. — Смокі Лейк 10
21. — Елдорена 10
24. — Смокі Лейк 10
27. — Параскевія 10

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
3 вересня — Карвел год. 10.30
10. — Едсон год. 10.30
17. — Черґіл год. 10.30
24. — Менлі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
3 вересня — Ст. Майкел
10. — Лемонт
14. Воздвиження Ч. Хреста — Ст. Майкел
17. — Делф
24. — Восток св. Михайла
27. Воздвиження Ч. Хреста — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
3. вересня — Голден 8.30 р.; Дейзленд 10.30 р.
10. — Голден 8.30 р.; Коперник 10.30 р.
17. — Голден 8.30 р.; Голден-фарми 10.30 р.
24. — Голден 10.30 р. співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
3 вересня — Росінгтон 10
10. — Атабаска 10; Просперіті 12
17. — Річмонд Парк 10
21. — Атабаска 10
24. — Атабаска 10; Фрейнс 12
27. — Бойл 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
3 вересня — Ту Гілс год. 10
10. — Ту Гілс год. 9; Новий Київ год. 10.30
17. — Ту Гілс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
24. — Ту Гілс год. 9; Новий Київ год. 10.30

о. М. Мартинців
12204 - 113 Ave., Edmonton
3 вересня — Гей Лейкс 9.00, Кемровз 11.00
10. — Кемровз 9.00; Раунд Гіл 11.00
17. — Раунд Гіл 9.00; Кемровз 11.00
24. — Гей Лейкс 10.00 (празник)

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
3. вересня — Редвотер 10 рано
8. Різд. Пр. Богор. — Редвотер год. 9 рано
10. — Редвотер 9; Федора 10.30
14. Воздв. Чес. Хр. — Редвотер 9 рано
17. — Редвотер 9; Вог 10.30
24. — Редвотер 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
3 вересня — Вільна
10. — Стрий
24. — Спедден
27. Воздвиження Ч. Х. — Давнінг
УВАГА: Від 11-го до 23-го вересня священик буде поза парафією.

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
3 вересня — Леной 10 рано
10. — Ренфурлі 10 рано
17. — Іннісфрі-місто 10 рано
21. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
24. — Меннвіл 10 рано
27. — Іннісфрі X ренч 10 рано (храм)

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
3 вересня — Дервент 10.30
10. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
17. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
21. Різдво Пр. Б. — Енґел Лейк
24. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
27. Воздв. Ч. Хр. — Дервент 10.00

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
3 вересня — Норт Батлфорд, в год. 2.30 Редісон
10. — Витків
17. — Норт Батлфорд, год. 3.00 в Медовлейк
24. — Редісон

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
3. вересня — Волверін 9; Гамболт 11
10. — Гамболт 9; Бруно-місто 11
17. — Бруно 9; Гамболт 11
21. Різдво Пр. Богор. — Гамболт 8.00 рано
24. — Гамболт 9; Леніґен 11
27. Возд. Чесн. Хр. (Піст) — Гамболт 8; Бруно 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
1 вересня — Вакав 9.30; Снт. Дж. 11
8. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00
15. — Вакав 10
23. — Вакав 9; Борщів 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

3 вересня, неділя 14 по Сош. Тадея
10 вересня, неділя 15 по Сош. Августина
11 вересня, понеділок Усікн. гол. Івана Хрестителя
14 вересня, четвер † Поч. цер. року Симеона
17 вересня, неділя 16 по Сош. Вавили
21 вересня, четвер Різдво Пресв. Богородиці
24 вересня, неділя 17 по Сош. Теодори
27 вересня, середа Воздвиження Чесн. Хреста

Григоріянський календар:

3 вересня, неділя 15 по Сош. Антима
8 вересня, п'ятниця Різдво Пресв. Богородиці
10 вересня, неділя 16 по Сош. Минодори
14 вересня, четвер Воздвиження Чесн. Хреста
17 вересня, неділя 17 по Сош. Софії
18 вересня, неділя 18 по Сош. Теклі
26 вересня, вівторок Перест. Івана Богослова

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Viina — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Gulf

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts

10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. O. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● НАГОДА ДЛЯ СТАРШОЇ української жінки жити разом із українською жінкою-пенсіонеркою в більшому домі з трьома спальнями. Телефонуйте на ч. 454-0951, 12956-103 вул., Едмонтон.

Потрібно сторожа

(Кейтейкера)
До домівки УНО — 10629 - 98 вул. в Едмонтоні.
Зацікавлених в цій праці проситься телефонувати до господаря 476-7029.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 438-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Усміхніться

В кухні на стіні висить такий напис: „Я є господар (бос) в тій хаті, і навіть маю право від своєї дружини про те всім говорити".

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

Чепурні мешкання
в дуже спокійному, чистому високому житловому будинкові („гайрайз").
Знижка при винаймі з різними додатками.
Українське керівництво.
9930 - 113 Ст. Едмонтон
Тел.: 482-1774

Совєтські дипломати відпочивають

Совєтська амбасада в Парижі, Франція, закупила за суму 150,000 дол. в люксусовій надморській місцевості Довіль 12-кімнатний вибагливо уряджений дім з великим городом та доступом до моря для „відпочинкових цілей" своїх членів та совєтських дипломатів, що приїздять за різними справами до Франції.

Спеки й дими в Москві

Цьогорічне літо залишиться москвичам на довго в пам'яті як одно із найбільш гарячих на протязі сторіччя. Цього літа спека в Москві дійшла до 100 ступнів, чого в Москві не було вже протягом минулих 100 років. До спеки долучилися ще й дими з пежеж, що затруюють повітря. В околиці Шатура, віддаленій від Москви 50 миль горять ліси й високлі торфовища. Пожежа охопила понад 8,000 акрів землі й над погашенням вогню працює понад 10,000 людей-пожежників, військових спеціялістів та цивільних охотників. Військо підклало динаміт в деяких місцях, щоб викинути наверх поклади торфу й в той спосіб припинити вогонь, але то не помогло, бо торф горить глибоко під землею й захоплює щораз то ширші простори. До того східні вітри не лиш підсилюють вогонь, але й несуть дими із пожежу на Москву, де повітря пересичене їдким димом пожеж.

ПЛАЩІ ДЛЯ ВІДВІДИН СОБОРУ СВ. ПЕТРА

Ватиканська сторожа мала чималий клопіт з туристками, що входили до собору св. Петра в Римі в дуже коротких спідничках. Тепер Ватикан закупив чорні плястикові плащі, які випозичають туристкам, що, в коротких спідничках, приходять до собору. Плащі випозичають даром.

Доповідь д-ра Левка Фарини,

ПРО ПОДОРОЖ ПО ЕВРОПІ

У п'ятницю, 8-го вересня о 7 год. 30 хв. вечера в авдиторії св. Івана 10611 - 110 Авеню, д-р Левко Фарина буде розповідати про його враження з відвідин: України, Німеччини, Франції, Швайцарії, Австрії, Угорщини, Румунії, Болгарії, Югославії та Італії. Доповідь буде ілюстрована прозірками (фотами) з подорожі автом по згаданих країнах.

На доповідь запрошується українське громадянство.

FOODS FOR LABOR DAY

SAFEWAY

Get set to enjoy the final long holiday of the lively summer season! Whatever indoor-outdoor activities you plan, foods will play a major roll in making the holiday week-end just perfect. To help you, we're featuring a tremendous selection of fine foods at low prices. Come stock up at attractive savings! First to Safeway. Then away you go to holiday fun!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627